Περιοδος 2η,
Νο 12 Οχτωβρης '92
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα «Εργατικη Δημοκρατια»

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 92
ΔΙΗΜΕΡΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ
16,17, 18 Οχτωβρη
ΛΑΙΚΗ ΣΚΗΝΗ - ΚΑΙΜΑΚΛΙ
Λεπτομερειες στις σελ. 6-7

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΛΥΣΗ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ

Τα χαμογελα οι χειραψιες, και οι διακυρηξεις καλης θελησης απο ολες τις πλευρες στην Ν. Υορκη συνοδευονται απο τις αλληλοκατηγοριες για αδιαλλαξια της αλλης πλευρας, αμοιβαιες απειλες και εκβιασμους.

Αυτο ειναι το σκηνικο της Ν. Υορκης, οπου ολοι μιλουν για ειρηνη, και ολοι ασχολουνται με τον πολεμο. Απο τους «μεγαλους», που θελουν «επιτελους λυση» στο Κυπριακο για να μπορουν οι αγγλικες Βασεις απερισπαστες να στελνουν τα βομβαρδιστικα στη Μεση Ανατολη, μεχρι την Ελλαδα και την Τουρκια που θελουν να ξεκαθαρισουν τους λογαριασμους τους για να ασχοληθουν ανενοχλητοι με τις «ειρηνικες» βλεψεις τους στην πρωην Γιουγκοσλαβια, τους Κουρδους και τις τουρκοφωνες δημοκρατιες της πρωην ΕΣΣΔ.

Ποια εμπιστοσυνη μπορουμε να εχουμε στους ελληνοκυπριους και ελληνες καπιταλιστες που καταπιεζαν για χρονια τους τουρκοκυπριους με την στηριξη του ελληνικου στρατου, ή στους τουρκοκυπριους καπιταλιστες και τους τουρκους στρατοκρατες που «ελυσαν» το προβλημα με χιλιαδες νεκρους και προσφυγες.

Αυτοι που προκαλεσαν το Κυπριακο προβλημα δεν μπορουν να προσφερουν καμμια «δικαιη, ειρηνικη και βιωσιμη» λυση.

Οποια και αν ειναι η καταληξη και αυτου του γυρου των συνομιλιων, οτι και να γινει στην Ν. Υορκη, δεν δινει καμμια εγγυηση οτι δεν θα επαναληφθουν οι τραγωδιες του παρελθοντος. Η εργατικη ταξη στο βορρα και το νοτο δεν εχει να περιμενει τιποτα απο αυτους. Μονο πολεμωντας τον εθνικισμο και χτιζοντας την εμπιστοσυνη την φιλια και την ενοτητα τους μπορουν να ελπιζουν σε ενα καλυτερο και ειρηνικοτερο μελλον.

ΚΑΜΜΙΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ Σ' ΑΥΤΟΥΣ

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ σελ. 2
ΕΘΝΙΚΟ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ σελ. 3
ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ σελ. 4
ΑΞΙΖΑΝ ΤΟΝ ΚΟΠΟ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΤΗΝ Α. ΕΥΡΩΠΗ σελ. 5
ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΩΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ σελ. 11
ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ σελ. 12

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΑΚΗ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Γι' αλλη μια φορα η 1η του Οχτωβρη εδωσε την ευκαιρια στην κυβερνηση και την πολιτικη ηγεσια για πανηγυρισμους, διαγγελματα και στρατιωτικες παρελασεις για την επετειο της ανακυρηξης της ανεξαρτησιας της Κυπριακης Δημοκρατιας. Ολοι προβαλαν την σημασια της ενισχυσης της οντοτητας του "ανεξαρτητου κρατους της Κυπριακης Δημοκρατιας" και της διεθνους αναγνωρισης της.

Η κατασταση ομως δεν ηταν παντα ετσι. Πριν το 74 κανενας δεν ηξερε την 1η Οκτωβριου και κανεις δεν την γιορταζε. Τοτε υπηρχε και τονιζοταν η Ελληνικοτητα της Κυπρου. Η Κυπριακη Δημοκρατια ηταν το κομματι εκεινο του Ελληνισμου στο οποιο αρνιοντουσαν το δικαιωμα της αυτοδιαθεσης και της ενωσης με τον "εθνικο κορμο" την Ελλαδα. Τοτε οι πολιτικοι αρχηγοι συναγωνιζονταν σε δηλωσεις ελληνικης εθνικοφροσυνης. Ο Κληριδης, προεδρος τοτε της Βουλης, μιλωντας στην Βουλη στις 26 Ιουνιου του 67 ελεγε:

"Τασσομαι υπερ της γνησιας Ενωσεως, αντιτιθεμαι εις οιανδηποτε παραχωρησην Κυπριακου εδαφους προς την Τουρκιαν, ως επισης και εις την αναγνωρισην χωριστων εξουσιων εις τους Τουρκοκυπριους... προκαλω εκεινους οι οποιοι τασσονται υπερ του διαλογου και οι οποιοι επικρινουν τους κατα του διαλογου εκφραζομενους οπως διατυπωσουν με την ιδια σαφηνεια και ειλικρινειαν τας αποψεις τους..."

Στην ιδια συνεδρια της Βουλης το ΑΚΕΛ δηλωνε:

"Πολιτικη του Κομματος μας ειναι: Ενωσις με την Ελλαδα χωρις εδαφικα και διοικητικα ανταλλαγματα. Ο διαλογος τι μας εχει προσφερει; Την απομονωση της Κυπρου διεθνως... Γι' αυτο υποστηριζομεν πληρως τας αποψεις του κ. Κληριδη, οτι ο διαλογος ειναι καιρος να παραμερισθει..."

Αξιζει κανεις εδω περα να δει τους σημερινους "ρεαλιστες" υποστηριχτες του διαλογου ποια σταση κρατουσαν τοτε αλλα δεν ειναι αυτο το θεμα μας. Το θεμα ειναι οτι τοτε πριν το 74 κανεις δεν αντιδρουσε οταν το "ανεξαρτητο κρατος μελος του ΟΗΕ" δηλωνε ελληνικο και υιοθετουσε ολα τα Ελληνικα συμβολα. Οχι μονο ο επισημος εθνικος υμνος του κρατους ηταν ο ελληνικος, οπως και σημερα αλλα παντου κυμματιζε η ελληνικη σημαια, στα στρατοπαιδα, στα δημοσια κτηρια, ακομη και εξω απο την βουλη ηταν η ελληνικη σημαια. Ο "κυπριακος στρατος" που προβλεπε η Ζυριχη καταργηθηκε και δημιουργηθηκε η εθνικη φρουρα για να υποδηλωσει τους ελληνικους εθνικους προσανατολισμους της.

Η "Κυπρος" ποτε πριν το '74 δεν διανοηθηκε να παρει μερος σε ολυμπιακους αγωνες σαν ανεξαρτητο κρατος. Οι αθλητες της συμμετειχαν σαν μελη της ελληνικης ομαδας. Το "κυπριακο" ποδοσφαιρικο πρωταθλημα ηταν μερος του ελληνικου εθνικου πρωταθληματος. Ποτε πριν το '74 δεν εμφανιστηκε στο διαγωνισμο της Γιουροβισιον "κυπριακη" αποστολη. Ακομα οι ελληνοκυπριοι τοτε ονομαζονταν ελληνες της Κυπρου και οι τουρκοκυπριοι, τουρκοι της Κυπρου.

Χρειαστηκε να υπαρξει η ηττα του '74 για τους ελληνοκυπριους και να περασουν 19 ολοκληρα χρονια μετα την ανακυρηξη της Δημοκρατιας στις 8 του Αυγουστου το 1959 για να γιορτασουν για πρωτη φορα την επετειο της ανεξαρτησιας το 1978. Αργοτερα καθιερωθηκε και σαν δημοσια αργια. Τωρα η κυπριακη σημαια περασε στο προσκηνιο και η οντοτητα του κρατους εγινε το παν. Τωρα τρεχουμε στις Γιουροβισιον, στους Ολυμπιακους, σε ολα τα διεθνη συνεδρια και γενικα οπου υπαρχει η ευκαιρια να προβληθει η Κυπριακη Δημοκρατια σαν το μονο νομιμο κρατος στη Κυπρο και να αποκλειστει η Τουρκικη Δημοκρατια της Βορειας Κυπρου.

Για να το πετυχουν ομως αυτο πρεπει να πεισουν τους ξενους οτι στην Κυπρο υπηρχε ενα κρατος, ανεξαρτητο, μελος του ΟΗΕ, με μια κυβερνηση για ολο τον λαο της που ξαφνικα δεχτηκε επιθεση απο καποιο ξενο κρατος. Τωρα ολα υποτασσονται

σε αυτο το σκοπο.

Η υπαρξη μιας μεγαλης εθνικης μειονοτητας, ο αποκλεισμος της απο το συναιτερικο κρατος της Ζυριχης, η θυματοποιηση και καταπιεση της για δεκαετιες μεχρι και το 74 εξαφανιζονται.

Οσο γελοιο και παραλογο ειναι να ισχυριζεται κανεις οτι ο τουρκικος στρατος εισεβαλε στη Κυπρο για να σωσει τους τουρκοκυπριους, αλλο τοσο γελοιο και παραλογο ειναι να ισχυριζεται οτι οι ελληνοκυπριοι αστοι υπηρξαν τα αθωα θυματα μιας ξαφνικης επιθεσης ενος ξενου κρατους, της Τουρκιας. Οσο οι τουρκοι αστοι ηθελαν να βαλουν χερι στη Κυπρο αλλο τοσο οι ελληνες και ελληνοκυπριοι αστοι ηθελαν να βαλουν χερι στους τουρκοκυπριους για να διατηρηθουν σαν οι μονοι κυριαρχοι πανω στο νησι.

Οσο υποκριτες ειναι οι τουρκοι αστοι οταν ονομαζουν την εισβολη του '74 σαν ειρηνευτικη επιχειρηση, αλλο τοσο υποκριτες ειναι οι ελληνοκυπριοι οταν γιορταζουν την 1η του Οχτωβρη σαν την επετειο της ανεξαρτησια της Κυπριακης Δημοκρατιας απο την οποια αποκλεισαν τους τουρκοκυπριους.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ
ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Οι μαζικες συλληψεις και απελασεις ξενων εργατων, εχουν γινει καθημερινο φαινομενο. Το τμημα μεταναστευσης ανακοινωσε με περηφανεια, οτι απελασε 1068 και εδιωξε αλλους 2441. Περυσι αρνηθηκαν την εισοδο σε 5.890 προσωπα, και φετος σε αλλα 3.128. Η κυβερνηση ετοιμαζει "ειδικη" αιθουσα για "ανεπιθυμητους" στο αεροδρομιο. Μια αιθουσα φυλακη για να μη υπαρχει καμια πιθανοτητα να τους ξεφυγει κανενας.

Για την βαρβαρη αυτη αντιμετωπιση των ξενων εργατων, ευθυνη εχουν και τα συνδικατα. Πολεμησαν την ελευθερη εισοδο ξενων εργατων και υποστηριξαν ενα ρατσιστικο σχεδιο που επιβαλλει πολλους ορους και περιορισμους στην εργοδοτηση τους. Οι εφημεριδες των συντεχνιων ΠΕΟ και ΣΕΚ συχνα προβαλουν ρατσιστικα επιχειρηματα για δημιουργια δηθεν "κοινωνικων προβληματων" απο την εισοδο ξενων εργατων και καλουν σε εκστρατειες εναντια στους ξενους που δουλευουν χωρις την εγκριση τους. Ο Επαρχιακο Γραμματεας της ΣΕΚ, Πιττοκοπιτης, οχι μονο παραδεχεται στην "Εργατικη Φωνη" στις 23/9/93 οτι:

"Ρολο αστυνομικου ασκουν οι συνδικαλιστες για τον περιορισμο του προβληματος με τους ξενους εργατες. Οι συνδικαλιστες παρακολουθουν καθημερινα τους χωρους δουλειας και προσπαθουν να ελεξουν αν οι ξενοι εργατες εργαζονται νομιμα ή παρανομα"

αλλα εξαπολυει και ενα ρατσιστικο οχετο με κινδυνολογιες οτι

"αν συνεχιστει η εισοδος ξενων εργατων θα καταστρεψουμε την δομη της Κυπριακης οικογενειας θα αλλαξουμε τους θεσμους και τα εθιμα μας... Σημερα εχουν αυξηθει οι γαμοι Κυπριων γυναικων με αλλοδαπους, τα αποτελεσματα αυτων των γαμων ειναι τα καθημερινα διαζυγια και τα παιδια τα οποια γεννιουνται. Η διαπαιδαγωγηση ξεφευγει απο τα πλαισια της Κυπριακης κοινωνιας, ενω στην εξελιξη θα δημιουργηθουν του κοσμου τα κοινωνικα προβληματα".

Ο ρατσισμος σε ολη του τη μεγαλοπρεπεια. Δεν εχει να ζηλεψει τιποτα απο τον φασιστα Λε Πεν και τους γερμανους ναζιστες που επιτιθενται στους ξενωνες των ξενων εργατων στο Ροστοκ.

Μ'αυτα τα ρατσιστικα επιχειρηματα προσπαθουν να στρεψουν τους ελληνοκυπριους εργατες εναντια στους ξενους εργατες.

Στις χωρες του Τριτου Κοσμου και της Αν. Ευρωπης απο οπου ερχονται οι ξενοι εργατες, βλεπουμε καθημερινα εικονες φρικης και κολασης. Παιδια που πεθαινουν μαζικα απο πεινα και επιδημιες, χιλιαδες που ζουν σε αθλιες συνθηκες. Απο αυτη την βαρβαροτητα φευγουν για να ζησουν οι ιδιοι και οι οικογενειες τους.

Οι εργοδοτες βλεπουν αυτους τους ανθρωπους σαν φτηνο εργατικο δυναμικο ενω η συνδικαλιστικη γραφειοκρατεια θελει να τους στειλει πισω σ'αυτη την βαρβαροτητα ταχα μου για το δικο τους καλο, για να μην τους εκμεταλλευονται οι εργοδοτες.

Οι ελληνοκυπριοι εργατες αντιθετα με τους συνδικαλιστες γραφειοκρατες πρεπει να δουν τους ξενους εργατες σαν ταξικα αδελφια τους. Παρα τα ρατσιστικα καλεσματα των συντεχνιων εχει αρχισει να αναπτυσεται μια αλληλεγγυη στους ξενους εργατες οπως φαινεται απο το γεγονος οτι οι ελληνοκυπριοι εργατες αρνουνται να καταδωσουν τους ξενους εργατες οπως ομολογει η ιδια η αστυνομια. Αντιθετα τους κρυβουν σε εργοστασια και αγροκτηματα.

Οι ελληνοκυπριοι εργαζομενοι πρεπει συνειδητα να παλεψουν για την ελευθερη και χωρις ορους εισοδο των ξενων εργατων και για την αμεση νομιμοποιηση οσων εργαζονται. Να προστατεψουν τους ξενους εργατες απο τις απελασεις και την ρατσιστικη αντιμετωπιση τους απο το κρατος, τους εργοδοτες και τα συνδικατα.

Ν. Α.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΕΝΑ ΞΕΝΟ ΕΡΓΑΤΗ

"ΞΥΠΝΩ, ΔΟΥΛΕΥΩ ΚΑΙ ΚΟΙΜΑΜΑΙ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ"

Ο Μωχαμετ εργαζεται εδω και τρεις μηνες σε εργοστασιο μεταλλικων κατασκευων. Μεσα σ'αυτο το συντομο διαστημα εμαθε ηδη λιγα ελληνικα. Με την βοηθεια ενος συναδελφου του, του Γιαννη, μας εδωσε συνεντευξη στην οποια περιγραφει τις συνθηκες στην Περσια, απο οπου προερχεται, τα προβληματα που βρηκε εδω και την αντιμετωπιση που βρηκε απο τους ελληνοκυπριους συναδελφους του. Ο Γιαννης οχι μονο μας βοηθησε στην γλωσσα και εφερε σε επαφη μαζι μας τον Μωχαμετ, αλλα και ειδε την σημασια του να ακουστουν οι αποψεις ενος ξενου εργατη αναμεσα στους ελληνοκυπριους εργαζομενους, σαν μια μικρη αλλα σημαντικη συμβολη εναντια στον ρατσισμο και τον διαχωρισμο σε ξενους και ντοπιους εργατες.

Τι σε εφερε στην Κυπρο;

Οι λογοι ειναι κυρια οικονομικοι. Στην Περσια υπαρχουν δουλειες αλλα δεν εχει λεφτα. Οι μισθοι ειναι πολυ χαμηλοι. Οι μισθοι για δουλεια σε εργοστασιο ξεκινουν απο 30 λιρες και φτανουν μεχρι τις 50 λιρες τον μηνα! Πρεπει να κανει κανεις δυο και τρεις δουλειες για να μη πεθανει της πεινας αυτος και η οικογενεια του. Εδω δουλευω και στελλω λεφτα στους γονεις μου που δεν μπορουν να εργαστουν για να ζησουν.

Η Περσικη πρεσβεια εδω σας βοηθα;

Οχι. Δεν πηγα στην πρεσβεια γιατι αυτο μπορει να σημαινει και απελαση μου απο εδω. Η Περσια δεν θελει να φευγουμε απο την χωρα. Θελει να μεινουμε εκει να δουλεψουμε. Ετσι δεν βοηθα καθολου. Εκει ομως η κατασταση ειναι πολυ ασχημη, για να καταλαβετε ποσο ασχημη ειναι σκεφτειτε, οτι εκει δεν υπαρχουν συντεχνιες, ουτε μπορουν οι εργατες να οργανωθουν, ουτε μπορουν να διεκδικουν τα δικαιωματα τους οπως εδω. Αυτο ειναι πολυ μεγαλο προβλημα.

Ποια προβληματα αντιμετωπισες εδω;

Πολλα. Πρωτα η εξασφαλιση βιζας και αδειας εργασιας. Χωρις αυτα ζουμε κατω απο πολλους κινδυνους. Οταν δεν εχουμε αδεια εργασιας οι εργοδοτες αρπαζουν την ευκαιρια να μας εκμεταλλευονται ακομα περισσοτερο. Προσφατα ενας γνωστος μου ενω δουλεψε στις διατρησεις μια ολοκληρη εβδομαδα με πολλες ωρες απο το πρωί ως την νυκτα, ο μαστρος του δεν τον πληρωσε και αυτος δεν μπορουσε να κανει τιποτε. Μαλιστα του εκλεψαν και 300 δολλαρια που ειχε μαζι του για να περασει. Παρομοια επαθε και ενας αλλος. Στον χωρο δουλειας του καποιος του εκλεψε 450 δολλαρια απο τις οικονομιες του, χωρις να μπορει να καταφυγει στην αστυνομια.

Οι μισθοι που παιρνουμε ειναι πολυ χαμηλοι. Εγω παιρνω 60 λιρες την εβδομαδα αλλα δουλευω πολλες ωρες. Υπερωριες σε μας δεν πληρωνονται. Αν υπολογισω τις ωρες που δουλεψα σαν υπερωριες βγαινουν γυρω στις 300 λιρες ομως δεν πηρα τιποτα. Το Σαββατο και τις αργιες μας βαζουν να δουλευουμε. Δεν εχουμε καμια ασφαλιση ουτε αποζημιωση σε περιπτωση που παθουμε κατι ή μας διωξει ο μαστρος. Εχουμε προβλημα στεγης. Για μενα το εργοστασιο ειναι οχι μονο η δουλεια αλλα και το σπιτι μου. Ξυπνω, δουλευω και κοιμαμαι στο εργοστασιο. Στις διακοπες το καλοκαιρι εμενα μεσα στο εργοστασιο. Η μοναξια για μας ειναι μια καθημερινη πραγματικοτητα.

Οι συντεχνιες σας βοηθουν;

Καθολου. Αντιθετα οταν ερχονται συνηθως κρυβομαστε ή στην καλυτερη περιπτωση αυτοι δεν ρωτουν για μας και κανουν τα στραβα ματια για χατιρι του εργοδοτη. Κανουν πως δεν υπαρχουμε. Εμεις ομως εχουμε προβληματα με τους εργοδοτες και το κρατος. Αυτοι μας βλεπουν σαν φτηνους εργατες σαν μηχανες και οχι σαν ανθρωπους. Στερουμαστε βασικα ανθρωπινα δικαιωματα. Οσο και αν εργαστουμε, ακομα και αυτοι που ερχονται νομιμα, στα δυο χρονια θα φυγουν. Δεν υπαρχει δυνατοτητα να παρεις υπηκοοτητα και να αποκτησεις καποια δικαιωματα. Αυτο μας κανει ευαλωτους στην καταπιεση και την εκμεταλλευση.

Με τους ελληνοκυπριους συναδελφους σας πως περνατε;

Ειπα οτι τα προβληματα μας ειναι με τους εργοδοτες και το κρατος οχι με τους εργατες. Τετοιο φιλο σαν τον συναδελφο μου Γιαννη δεν ειχα ποτε πριν, ουτε και στην Περσια. Και με τους αλλους συναδελφους περνω καλα, δεν εχω προβλημα ουτε εγω ουτε οι αλλοι περσες που ξερω. Μας αντιμετωπιζουν σαν συναδελφους τους. Μαλιστα καποιοι μας φροντιζουν ιδιαιτερα λογω των δυσκολιων που εχουμε. Ιδιαιτερα στην αρχη που ειχα πολλες δυσκολιες ο Γιαννης σταθηκε διπλα μου σαν αδελφος. Σημερα αν κερδισα κατι πολυ σημαντικο, οπως να μη δουλευω τελικα το Σαββατο, αυτο οφειλεται κυρια στην υποστηριξη που ειχα απο τους συναδελφους μου.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΤΟ «ΕΘΝΙΚΟ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΑ» ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ:

Η ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΑ ΕΙΝΑΙ ΘΥΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ

Παρα τους καβγαδες για το κυπριακο αναμεσα στα ελληνοκυπριακα κομματα «ενδοτικους» και τους απορριπτικους, υπαρχει και κατι στο οποιο ολοι συμφωνουν, το οποιο δεν συζητιεται καν. Ειναι το οτι «Εχουμε ολο το δικιο με το μερος μας».

Στους παραλληλισμους του Κυπριακου προβληματος με αλλα προβληματα στον διεθνη χωρο οι ελληνοκυπριοι πολιτικοι παρομοιαζουν παντα τους ελληνοκυπριους με την μερια των αδικημενων, εκεινων που θαπρεπε να υποστηριζει ο καθε προοδευτικος και αριστερος. Φετος ακομα ο Βασιλειου στις 21 Μαρτη με την ευκαιρια της Διεθνους Ημερας Εναντια Στον Ρατσισμο *«αποτισε φορο τιμης στη μνημη των θυματων του απαρτχαϊντ»* επειδη *«ο λαος της Κυπρου ειναι θυμα τα τελευταια 18 χρονια φυλετικης καταδιωξης και διακρισεως απο μερους της Τουρκιας»* ενω ο Αλεξ Ευθυβουλου ελεγε στην τηλεοραση στις 4 Αυγουστου οτι *«οι δυο υποθεσεις Παλαιστινιων και Κυπρου ειναι παραλληλες εκ γενετης»*.

Η Γιουγκοσλαβικη τραγωδια τους εδωσε ακομα μια ευκαιρια για να παρομοιασουν τους εαυτους τους με τους αδικημενους. Στις διαφορες παρομοιωσεις προστεθηκε και το «εθνικο ξεκαθαρισμα». Οπως φαινεται, αυτον τον παραλληλισμο τον εγκαινιασε τον Αυγουστο στη Γενικη Συνελευση του ΟΗΕ ο εκει πρεσβης της Κυπριακης Δημοκρατιας Ανδρεας Ιακωβιδης λεγοντας οτι *«η πολιτικη του 'εθνικου ξεκαθαρισματος' δεν ειναι νεο φαινομενο, ουτε και ξεκινησε απο τη Βοσνια. Εμεις στην Κυπρο εχουμε πικρη πειρα απο αυτη την πολιτικη... το '74»*. Η συνεχεια δοθηκε λιγο αργοτερα ακομα πιο επισημα απο τον Βασιλειου, που εκανε τις ιδιες δηλωσεις στην συνδιασκεψη των Αδεσμευτων, και τελος απο τον Χατζηδημητριου της ΕΔΕΚ που ειχε το «θαρρος» να το πει μεσα στην ιδια την Τουρκια, στην συνδιασκεψη, στην συνδιασκεψη των αντιπροσωπων των χωρων του Συμβουλιου που εγινε στην Ισταμπουλ.

Οι ελληνοκυπριοι ειναι αναμφισβητητα θυματα μιας πολιτικης παρομοιας με αυτη του «εθνικου ξεκαθαρισματος». Ομως αυτοι που το διατυμπανιζουν δεν αξιζουν καμμια συμπαθεια διοτι δεν ειναι μονο θυματα, ειναι και θυτες. Ο πολεμος και η δημιουργια προσφυγων το '74 δεν ηταν η πρωτη φορα που η Κυπρος περασε απο τον δρομο της Βοσνιας - Ερζεγοβινης, απο τον δρομο της προσπαθειας βιαιης, στρατιωτικης λυσης του «προβληματος» των εθνικα μικτων πληθυσμων με την δημιουργια «εθνικα καθαρων» περιοχων, τον δρομο του «εθνικου ξεκαθαρισματος». Μια παρομοια πολιτικη, εφαρμοζονταν στην Κυπρο ολοκληρη την περιοδο απο τον Δεκεμβρη του '63 ως τον πολεμο του '74. Ηταν ο αποκλεισμος των τουρκοκυπριων στους θυλακες, το στριμωγμα με στρατιωτικη βια του 18% του πληθυσμου στο 4.8% του εδαφους. Για εκεινο το «εθνικο ξεκαθαρισμα» υπευθυνη ηταν η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη, που τωρα παριστανει το αθωο θυμα.

ΟΙ ΘΥΛΑΚΕΣ

«Συζητουμε για το εδαφικο. Γιατι; Η Κυπρος ειναι μια ενιαια νησος. Ποτέ οι τουρκοκυπριοι δεν κατοικουσαν στο Βορρα αλλα σε ολο το νησι» ελεγε πριν λιγο καιρο ο αρχιεπισκοπος, χυνοντας και αυτος κροκοδειλια δακρυα για τον διαχωρισμο του πληθυσμου στην Κυπρο.

Τι ξεδιαντροπια! Λιγο μετα τον πολεμο του '74, ο ιδιος ανθρωπος, ο αρχιεπισκοπος Χρυσοστομος, κλαιγονταν επειδη απετυχε στο παραπεντε η πρωτη κυπριακη εκδοχη του «εθνικου ξεκαθαρισματος», η προσφυγοποιηση και ο βιαιος αποκλεισμος των τουρκοκυπριων στους θυλακες:

«Οι Τουρκοι ηταν εγκλωβισμενοι σε μερικους θυλακους. Ηδη αρχισε να καταρρεει το ηθικο τους. Ηθελε εκ μερους ημων αντοχην και υπομονην. Αλλοι θα εφευγαν εις το εξωτερικο, θα διερρεαν. Δεν θα ημπορουσαν να κρατηθουν επ αρκετον εγκλωβισμενοι. Η πολιτικη του Μακαριου ηταν πολιτικη αντοχης και υπομονης. Η Κυπρος θα κυβερνωνταν απο Ελληνικην κυβερνησιν, παντου ελληνικα, παντου ελληνες» (Συνεντευξη του Χρυσοστομου στην Αθηναϊκη «Αυγη» το 74)

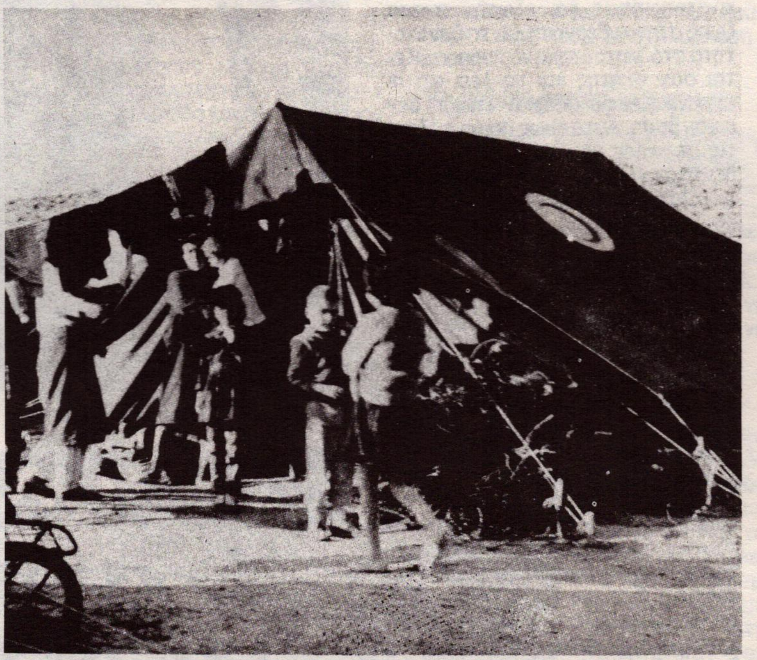

τουρκοκυπριοι προσφυγες το '63-64

Οι διακοινοτικες συγκρουσεις το Δεκεμβρη του '63 αρχισαν μετα απο μια σειρα απο προσπαθειες της ελληνοκυπριακης πλευρας να στερησει την πιο αδυνατη οχι απλα πληθυσμιακα αλλα κυρια οικονομικα κοινωνικα και πολιτικα τουρκοκυπριακη κοινοτητα απο διαφορα δικαιωματα που τους εδιναν οι Συμφωνιες τού '60. Αυτες οι προσπαθειες κορυφωθηκαν με την προσπαθεια αναθεωρησης του Συνταγματος με τα περιφημα 13 σημεια του Μακαριου το Νοεμβρη του '63.

Οπως για την τουρκοκυπριακη μυθολογια οι μονοι φταιχτες ηταν οι ελληνοκυπριοι για οσα κακα ακολουθησαν, ετσι και για την ελληνοκυπριακη και ελληνικη πολιτικη μυθολογια, εφταιγαν μονο οι τουρκοκυπριοι εθνικιστες και η Τουρκια. Η ελληνοκυπριακη εκδοχη ειναι οτι οι θυλακες εγιναν επειδη το επιδιωξε η σωβινιστικη τουρκοκυπριακη ηγεσια - Οι τουρκοκυπριοι «αυτοαπομονωθηκαν».

Στη διαρκεια αυτης της «αυτοαπομονωσης» οι τουρκοκυπριοι ηταν αναγκασμενοι να χτιζουν και να επιδιορθωνούν τα σπιτια τους με πλιθαρια, επειδη δεν τους επετρεπαν να παραλαβουν υλικα οπως τσιμεντο, τουβλα και ξυλια. Οι απαγορευσεις περιλαμβαναν μεσα πραγματα οπως μπαταριες αυτοκινητων, βενζινα και πετρελαιο με την δικαιολογια οτι μπορουσαν να χρησιμοποιηθουν για στρατιωτικους στοχους, ενω η κυβερνηση επετρεψε την ελευθερη διακινηση των τουρκοκυπριων σε ολη την Κυπρο μονο μετα τις 7 Μαρτη 1968, αφου προηγηθηκε η σφαγη της Κοφινου και εφυγε η ελληνικη μεραρχια.

Το αν τα διαλεξαν μονοι τους οι τουρκοκυπριοι ολα αυτα, φαινεται και απο το ποιους ωφελουσαν οι θυλακες. Ο ιδιος ο Μακαριος, 5 ολοκληρα χρονια μετα την «εθελοντικη απομονωση των Τουρκοκυπριων», θεωρουσε οτι ο αποκλεισμος των τουρκοκυπριων απο το επισημο Κυπριακο κρατος ηταν πολυ βολικος:

« Ημεις κατεληξε ο Αρχιεπισκοπος, θελομεν να αποφυγωμεν ο,τι ειναι χωριστικον... απο μιαν κακην λυσιν προτιμω την σημερινην καταστασην, εφοσον βεβαιως θα διατηρηθη η ειρηνη. Εχομεν ηδη μια καθαρως Ελληνικην Κυβερνησιν εις την Νησον. Οι Τουρκοι δεν μετεχουν της Κυβερνησεως. » (Ν. Κρανιδιωτης «ΑΝΟΧΥΡΩΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ 1960-1974»)

Αυτοι ειναι οι κυριοι που σημερα μας παριστανουν τους ευαισθητους στα «εθνικα ξεκαθαρισματα», στο απαρτχαϊντ, και στο προβλημα των Παλαιστινιων.

Ακομα και σημερα, συνεχιζουν στο ιδιο δρομο. Ολες οι ελληνοκυπριακες πολιτικες δυναμεις δηλωνουν οτι θελουν το διωξιμο δεκαδων χιλιαδων φτωχων Τουρκων που εχουν μεταναστευσει στον Βορρα απο το '74, με σκοπο την αποφυγη της «δημογραφικης αλλοιωσης». Οποιος δεν ειναι τυφλωμενος απο εθνικισμο, μπορει να δει ποσο μεγαλη ειναι η συγγενεια αυτης της πολιτικης με την πολιτικη του «εθνικου ξεκαθαρισματος».

Τα μονα αθωα θυματα στο Κυπριακο προβλημα ειναι οι εργαζομενοι, ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι. Αυτοι που παντα πληρωνουν στα «εθνικα ξεκαθαρισματα», τους πολεμους και τις κρισεις. Οι αστικες ταξεις σε ολες τις πλευρες, τουρκοι, ελληνες, τουρκοκυπριοι και ελληνοκυπριοι, ειναι ολες ενοχες, ειναι θυτες και οχι θυματα «εθνικων ξεκαθαρισματων», και πολεμων.

ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΕΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΕΣ

Δεν ειναι ασυνηθιστη πια η σταση ορισμενων να παθαινουν κυριολεκτικα αλλεργια καθε φορα που "τολμα" το ΡΙΚ, να αλλάξει λιγο την ρουτινα του της προβολης ολων των σωβινιστικων εκδηλωσεων, πορειων, πανηγυριων και αγωνιστων, και να καλεσει καποιο τουρκοκυπριο ηγετη ή παραγοντα να μιλησει, η ακομα να προβαλει καποια ταινια Τουρκικη.

Ειδαμε στο παρελθον τι συνεβηκε οταν προβληθηκε μια Τουρκικη ταινια μελο, κακογουστη βεβαια, τι θυελλα διαμαρτυριων και τηλεφωνηματων στο ΡΙΚ εγιναν . Οχι βεβαια γιατι δεν αρεσε, τοσες και τοσες κακογουστες ταινιες βλεπουμε στο ΡΙΚ . Απλα γιατι ηταν Τουρκικη.

Τα ιδια εγιναν οταν παρουσιαστηκε στο "Χωρις Πλαισια" ο τουρκοκυπριος δημοσιογραφος Μπεκιρ Αζκιν, το ιδιο στο προγραμμα "Διαλογος" με τον Νιαζι Κιζιλγκιουρεκ, το ιδιο τελευταια στο προγραμμα "Επικαιροτητες" οταν παρουσιαστηκαν οι ηγετες της τουρκοκυπριακης αντιπολιτευσης, του τουρκοκυπριακου Κομματος Κοινοτικης Απελευθερωσης Μουσταφα Ακκινζι, και του Οζγκιουρ του Ρεπουμπλικανικου κομματος.

Σορος τα τηλεφωνηματα στο ΡΙΚ, και στην "Σημερινη". Οπως η ιδια εγραψε, η εμφανιση του Ακκιντζι απο το ΡΙΚ προκαλεσε *"Θυελλα διαμαρτυριων"* ("Σημερινη" 2 Σεπτεμβρη). Τα ιδια εγιναν λιγο αργοτερα οταν μιλησε ο Οζγκιουρ απο το ΡΙΚ.

Γιατι να αντιδρασει αλλοιως το αναγνωστικο κοινο της εφημεριδας που καλλιεργει διαρκως μεσα απο τις στηλες της σοβινιστικα αισθηματα τα οποια φτανουν μεχρι το *"Καλος Τουρκος ο νεκρος Τουρκος"*;

Ομως υπαρχουν και οι αλλοι. Αυτοι σαν τον Λυσσαριδη που το '74 ελεγε σε ομιλια του στο Β' Παγκυπριο Συνεδριο της ΕΔΕΚ: *"Για τους τουρκοκυπριους θα πρεπει να εγκαινιασουμε πρακτικα μετρα. Παραγωγικη συνεργασια με οσους ακομα παραμενουν στο Νοτο. Επαφη με τις προοδευτικες μαζες. Ραδιοφωνικες και τηλεοπτικες ειδικες εκπομπες."*

Ειδικες τηλεοπτικες εκπομπες λοιπον. Θα περιμενε κανεις αφελης οτι οι Εδεκιτες θα επρεπε να ειναι πολυ ευχαριστημενοι απο την παρουσια στο ΡΙΚ των Ακκιντζι και Οζγκιουρ, που στο κατω-κατω ειναι ηγετες κομματων της αριστερης αντιπολιτευσης. Ομως συμβαινει το αντιθετο ακριβως: *"Η προβολη λοιπον του Ακκινζι -και των διαφορων Ακκιντζηδων -και μεσω αυτου της προπαγανδας της Αγκυρας, θα πρεπει να εκλειψει σαν μεθοδος επαναπροσεγγισης. Διοτι τεινει πια να μετατραπει σε πλυση εγκεφαλου"* γραφει ο Α. Φρυδας, Γ. Γ. του Σωματειου "Ελευθερο Μορφου" και υψηλο στελεχος της ΕΔΕΚ. Και προχωρει να πει οτι *"εδωσε βημα σε ανθρωπινεςναρκες, επικινδυνες για την Κυπρο"*!

Το ποιος ακριβως ειναι ο στοχος της "μεθοδου επαναπροσεγγισης" που θελει ο Α. Φρυδας το ειχε ξεκαθαρισει απο το '74 ακομα ο Προεδρος του κομματος του, ο Λυσσαριδης. Ελεγε λοιπον αυτος ο "επαναπροσεγγιστης", στην ιδια ομιλια που ζητουσε "ειδικες εκπομπες":

Σημαντικος ειναι ο παραγων της εξεγερσης των τ/κ μαζων... να σταθεροποιησουμε τις γεφυρες για ενα κοινο αντιϊμπεριαλιστικο αντικατοχικο μετωπο με τις μαζες των τ/κ.

Δυσκολο να αποφασισει κανεις ποιος ειναι χειροτερος. Ο σκετος σωβινισμος της "Σημερινης" ή το κοκτεϊλ σωβινισμου και υποκρισιας των ηγετων της ΕΔΕΚ, των "ηρωων" των αντιτουρκικων καπετανατων της περιοδου '63-'64 που ζηταν απο τους τουρκοκυπριους "κοινα αντικατοχικα αντιϊμπεριαλιστικα μετωπα".

Μαιρη Σελλα

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

ΣΤΟΧΟΣ £2,000

Η οικονομικη εξορμηση μας εχει καλυψει ενα τριμηνο και εχει αποφερει ως τωρα το ποσο των 582 λιρων. Η ανταποκριση των συντροφων και φιλων της εφημεριδας ηταν ενθαρρυντικη.

Ο τριημερος "Επαναστατικος Μαρξισμος '92, που γινεται αυτον τον μηνα, περιμενουμε να δωσει μια σημαντικη ωθηση για την καλυψη του στοχου της οικονομικης μας εξορμησης.

Η εκδοση της "Εργατικης Δημοκρατιας", που παλευει για το σοσιαλισμο απο τα κατω, για την ανατροπη αυτου του βρωμικου καπιταλιστικου συστηματος που γεννα τους πολεμους, την καταπιεση και την εξαθλιωση. στηριζεται αποκλειστικα στην εθελοντικη εργασια και τις εισφορες των μελων και των υποστηριχτων της. Χωρις αυτη δεν μπορει να υπαρξει.

Ξεκινησαμε αυτη την οικονομικη εξορμηση με στοχο να μαζεψουμε £2,000 για να αγορασουμε τεχνικο εξοπλισμο που θα μας βοηθησει στην καλυτερη και γρηγοροτερη εκδοση της εφημεριδας.

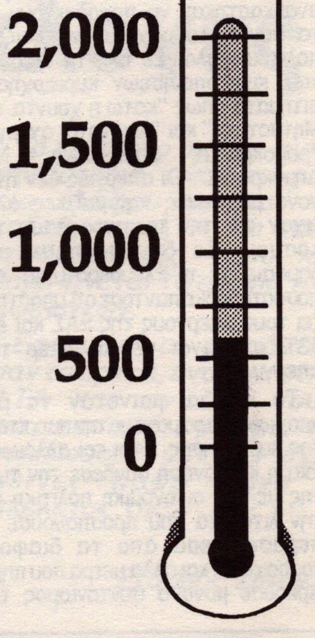

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΕ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Το τελος του περασμενου καλοκαιριου αποδειχτηκε πολυ θερμο για τους ελληνες καπιταλιστες. Η Ελλαδα γνωρισε ενα απο τα μαζικοτερα και πιο δυναμικα απεργιακα κινηματα των τελευταιων δεκαετιων. Αν δεν καηκαν οι ελληνες καπιταλιστες και η κυβερνηση τους απο αυτο το κινημα το χρωστουν στην αντιπολιτευση και την συνδικαλιστικη γραφειοκρατια που συγκρατησαν την εργατικη αγανακτηση και ξεπουλησαν τις απεργιες.

Αφορμη για το ξεσπασμα αυτου του κινηματος ηταν η προσπαθεια της κυβερνησης της Νεας Δημοκρατιας να φορτωσει τα βαρη της οικονομικης κρισης του ελληνικου καπιταλισμου στην πλατη των εργαζομενων, μεσα απο μια σειρα μετρων λιτοτητας. Αυξησε την τιμη της βενζινης, των τσιγαρων και των ποτων. Αυξησε το Φ.Π.Α. απο 8% σε 18% σε διαφορα ειδη πρωτης αναγκης. Ψηφισε νομο για τη διαλυση της Ε.Α.Σ. και την ιδιωτικοποιηση της αφηνοντας 8,000 ανεργους. Περασε νομο για το ασφαλιστικο με τον οποιο αυξανει την ηλικια συνταξιοδοτησης, αυξανει την εισφορα των εργαζομενων στα ταμεια συνταξεως και ταυτοχρονα μειωνει τις ιδιες τις συνταξεις. Ετοιμαζει μεταταξεις και απολυσεις χιλιαδων εργαζομενων στο δημοσιο τομεα.

Αυτη η αντιλαϊκη πολιτικη της κυβερνησης ξεσηκωσε τις αντιδρασεις και διαμαρτυριες των εργαζομενων. Οι γενικες απεργιες της ΓΣΕΕ (Γενικη Συνομοσπονδια Εργατων Ελλαδος) και της ΑΔΕΔΥ (Συντεχνια Δημοσιων Υπαλληλων) διαδεχονταν η μια την αλλη. Η επαναλαμβανομενες 24ωρες στην κοινη ωφελεια εξελικτηκαν σχεδον σε απεργιες διαρκειας. Στην Δημοσια Επιχειρηση Ηλεκρισμου στα ταχυδρομεια, τις τηλεπικοινωνιες, τις τραπεζες, στις συγκοινωνιες. Κινητοποιησεις εκαναν και κλαδοι στον ιδιωτικο τομεα οπως οι οικοδομοι.

Οι δυναμικες κινητοποιησεις και πορειες των απολυμενων τις ΕΑΣ που απεργουν απο τον περασμενο Ιουλη συνεχιζονται μεχρι και σημερα παρα τις επιθεσεις και τη βια που χρησιμοποιησαν τα ΜΑΤ για να τους διαλυσουν. Στην πορεια που εκαναν προς τη Θεσσαλονικη η αστυνομια χρειαστηκε να οργανωσει μια μεγαλης κλιμακας αστυνομικη επιχειρηση και να κινητοποιησει 60 διμοιριες των ΜΑΤ, πυροσβεστικες, και μπουλτοζες για να εμποδισει τους 3,000 απεργους να μπουν στη Θεσσαλονικη.

ενα πολιτικοποιημενο κινημα

Το απεργιακο αυτο κυμα του περασμενου καλοκαιριου ηταν ενα απο τα πιο μαζικα, τα πιο δυναμικα αλλα, το πιο σημαντικο, απο τα πιο πολιτικοποιημενα κινηματα των τελευταιων χρονων. Αστικες εφημεριδες οπως το Βημα και η Καθημερινη αναγκαστηκαν να παραδεκτουν οτι τα συνδικατα αρχισαν να παιζουν πολιτικο ρολο. Σε ολη τη διαρκεια των κινητοποιησεων κυριαρχησαν αιτηματα οπως "κατω η χουντα του Μητσοτακη" και "λιτοτητα, ανεργια, τρομοκρατια, αυτη ειναι η Νεα Δημοκρατια". Οι απεργιες δεν ηταν μονο μαχητικες και μαζικες αλλα ειχαν και την συμπαρασταση του κοσμου. Σε δημοσκοπηση που δημοσιευσε η Ελευθεροτυπια ενα ποσοστο 65% απαντησε οτι υποστηριζει τους απεργους της ΕΑΣ και ενα 53% οτι ειναι γενικα υπερ των απεργιων.

Το κινημα φαινοταν να μην υποχωρει παρα μονο με την παραιτηση της κυβερνησης. Ετσι και αλλοιως η ιδια η κυβερνηση συνδεσε την τυχη της με την οικονομικη πολιτικη και την λιτοτητα που προσπαθουσε να περασει μεσα απο τα διαφορα νομοσχεδια και αλλα μετρα που πηρε. Αρκουσε μονο ο συντονισμος των διαφορων απεργιων σε μια γενικη απεργια διαρκειας για να πεσει η κυβερνηση της λιτοτητας και της ανεργιας.

Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια που ελεγχεται απο την αντιπολιτευση και ιδιαιτερα το ΠΑΣΟΚ που περιμενει να διαδεχτει την Ν.Δ. στην εξουσια, προτιμησαν να συγκρατησουν το κινημα. Σαν αυριανη εξουσια και διαχειριστες του ελληνικου καπιταλισμου θα αναγκαστουν να παρουν παρομοια μετρα με την σημερινη κυβερνηση της Ν.Δ. και δεν θα ηθελαν να βρουν μπροστα τους αυτο το κινημα.

Ετσι εκλεισαν τις απεργιακες κινητοποιησεις και εδωσαν ανασα ζωης στην κυβερνηση και τη δυνατοτητα στο Μητσοτακη να παρουσιαζεται σαν νικητης και να λεει οτι οι απεργιες εκφυλιστηκαν επειδη δεν ειχαν βαση. Αυτο ομως που εμποδισε τις απεργιες να φτασουν στη νικη, δεν ηταν οτι τους ελειπε η βαση αλλα τα εμποδια που εβαζε η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια και η αντιπολιτευση.

δεν κερδισε ο Μητσοτακης

Παρ'ολο ομως που το εργατικο κινημα δεν κερδισε σ'αυτη τη φαση δεν εχει ουτε χασει. Η αγανακτηση των εργατων και η αυτοπεποιηθηση τους δεν εχει σπασει. Μεγαλες μαζες των εργατων δεν εχουν την αισθηση της ηττας. Σημαντικα κομματια της εργατικης ταξης αρχισαν να διερωτουνται και να προβληματιζονται για το ρολο της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας. Στο πιο προχωρημενο και πολιτικοποιημενο κομματι των εργατων ειναι καθαρο οτι οι απεργιες δεν κερδισαν εξ αιτιας της στασης που κρατησαν οι γραφειοκρατες. Απο την αλλη η κυβερνηση δεν βγηκε σχεδον καθολου κερδισμενη απο αυτη την ιστορια. Το πολιτικο κοστος που πληρωνει ειναι μεγαλο και γινεται μεταλυτερο οσο τα μετρα που παιρνει δεν φαινεται να εχουν αποτελεσματα. Τα ελλειμματα συνεχως χειροτερευουν παρα το οτι εδω και δυο χρονια ακολουθει πολιτικη αγριας λιτοτητας. Η νομισματικη κριση της δημιουργει προσθετα προβληματα και η τυχη της δραχμης ειναι αγνωστη. Ακομα και κομματια που παραδοσιακα ηταν υποστηρικτες της, οπως οι δικηγοροι και διαφοροι εμπορικοι συλλογοι, σημερα βρισκονται σε συγκρουση μαζι της. Οι εσσωκομματικες διαμαχες απο βουλευτες και πρωην υπουργους της κυβερνησης, (Εβερτ, Κανελλοπουλος, Δημας) που αμφισβητουν τις επιλογες της, αδυνατιζουν ακομα πιο πολυ την ικανοτητα της να επιβληθει.

Με δεδομενο λοιπον την αδυναμια της κυβερνησης και την χειροτερευση της οικονομικης κρισης το επομενο κυμα απεργιων δεν μπορει να ειναι μακρυα.

Η αγανακτηση εναντια στη λιτοτητα και την ανεργια που οδηγει η πολιτικη της κυβερνησης παραμενει. Οι κινητοποιησεις των απεργιων της ΕΑΣ συνεχιζουν και δυναμωνουν. Υστερα απο ενα μηνα απο την διαλυση της ΕΑΣ, η κυβερνηση δεν εχει καταφερει να κινησει παρα μονο τα μισα απο τα ιδιωτικοποιημενα λεωφορεια, της νεας εταιρειας αστικων συγκοινωνιων. Οποια δηποτε στιγμη οι κινητοποιησεις των απολυμενων της ΕΑΣ μπορουν να γινουν η αιχμη του δωρατος για ενα νεο γυρο συγκρουσεων με την κυβερνηση.

Ειναι σιγουρο οτι καποιοι εργατες μεσα απο τις κινητοποιησεις του περασμενου καλοκαιριου θα ξεκαθαρισαν οχι μονο το συμβιβαστικο ρολο της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας αλλα και το ρολο που μπορουν να παιξουν οι ξεκαθαρες πολιτικες ιδεες των επαναστατων. Αν σημερα οι επαναστατικες ιδεες και η επαναστατικη οργανωση δεν μπορεσαν να καθορισουν την εξελιξη των αγωνων, ειναι σιγουρο οτι σε καθε επομενο γυρο αυτη η δυνατοτητα θα μεγαλωνει.

Πετρος Μιχαηλ

Αυτη την αγωνιστικη διαθεση χαραμισε η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΟΣΕ

Οχι στη λογοκρισια Οχι στη πολεμοκαπηλεια της ελληνικης κυβερνησης

Η δίκη των 5 συντρόφων της ΟΣΕ που θα δικάζονταν στις 18 του Σεπτέμβρη αναβλήθηκε για τις 17 του Γεννάρη, 1993.

Η Κυβέρνηση με αφορμή την απεργία των δικηγόρων ανέβαλε τη δίκη κατά τέσσερεις ολοκληρους μήνες. Ελπίζει σε κάποιες "καλύτερες εποχές" όπου οι σημερινές εργατικές κινητοποιήσεις στην Ελλάδα και η συμπαράσταση προς τους συντρόφους της ΟΣΕ θα έχουν κοπάσει.

Οι 5 σύντροφοι διώκονται για την έκδοση της παμφλέττας "Η Κρίση στα Βαλκάνια, το Μακεδονικό και η Εργατική Τάξη" μέσα από την οποία η ΟΣΕ στρέφεται ενάντια στην καταπίεση της Μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα και υπερασπίζεται το δικαίωμα για αυτοδιάθεση της Μακεδονικής Εθνότητας.

Παρ' όλο που η Κυβέρνηση του Μητσοτάκη διαθέτει ένα ολόκληρο μηχανισμό για την προβολή της εθνικιστικής της πολιτικής, εντούτοις καταφεύγει στην λογοκρισία και τις δικαστικές διώξεις.

Ο λόγος είναι πολύ απλός. Η προπαγάνδα της είναι γεμάτη ψέματα.

Πίσω από την εκστρατεία ενάντια στην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας κρύβεται η επιθυμία των Ελλήνων καπιταλιστών να επιβάλουν τους όρους τους στις εξελίξεις στα Βαλκάνια μετά την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας.

Θέλουν να μετατρέψουν τη Μακεδονία σε προτεκτοράτο του Ελληνικού καπιταλισμού. Γι' αυτό θέλουν να γίνουν ο "νονος" που όχι μόνο θα βαφτίσει το νέο κράτος, αλλά θα το ελέγχει κι' όλας.

Αμέσως μετά τη δίωξη της ΟΣΕ εμφανίστηκε και το κίνημα συμπαράστασης με τη δημιουργία της Επιτροπής Αλληλεγγύης ενάντια στις διώξεις.

Στις 17 του Σεπτέμβρη, παραμονή της δίκης πραγματοποιήθηκε διαδήλωση-συμπαράστασης στα Προπύλαια στην οποία συμμετείχαν γύρω στα 800 άτομα.

Μέχρι στιγμής έχουν μαζευτεί χιλιαδες υπογραφές, ενώ η οικονομική ενίσχυση έχει αποδωσει εκατονταδες χιλιαδες δραχμες. Ο ερανος και το μαζεμα υπογραφων συνεχιζονται.

Αναμεσα σε αυτους που εχουν συμπαρασταθει στην ΟΣΕ ειναι δεκάδες εκλεγμένοι συνδικαλιστές, ο Πρόεδρος και Γεν. Γραμμ. της Γενικης Συνομοσπονδιας Εργατων Ελλαδας, ο Πρόεδρος της ΟΤΟΕ (τραπεζουπαλληλοι), ο Πρόεδρος της ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ (δημοσιων υπαλληλων), ΟΛΜΕ (καθηγητων) ΣΕΑ, Σωματείο ΜΙΝΙΟΝ, ΠΥΡΚΑΛ, ΟΜΕ-ΟΤΕ (τηλεπικοινωνιες), πολλοι απεργοι της ΕΑΣ οι οποιοι εχουν συμβαλει και με οικονομικη ενισχυση μαζευοντας το ποσο των 118.235 δραχμων παρολη την εξαιρετικα ασχημη οικονομικη τους κατασταση μετα απο μακροχρονη απεργια.

Εκτος απο το συνδικαλιστικο χωρο, εχουν δηλωσει συμμπαρασταση ο Χ. Φλωρακης του ΚΚΕ, η Κ. Ιατροπουλλου βουλευτης οικολογων εναλλακτικων, Γ. Γιανναρος βουλευτης συνασπισμου, Γ. Μπανιας γραμματεας ΚΚΕσ-ΑΑ, Δ. Δεσυλλας ευρωβουλευτης ΝΑΡ, Α. Φλαμπουραρης Π.Γ. Συν., Φ.Φιλιος δημαρχος Ιωαννινων, Μ. Τρικουπης δημοτικος συμβουλος Θεσσαλονικης, αντιδημαρχοι και δημοτικοι συμβουλοι Πειραια, ο προεδρος δημοτικου συμβουλιου Πειραια, δημοτικος συμβουλος Μυτιληνης, δημοσιογραφοι, συγραφεις, εκδοτες, αγωνιστες απο τους εργατικους, φοιτητικους και μαθητικους χωρους, πανεπιστημιακοι, καθως και η ΕΦΕΕ (Εθνικη Φοιτητικη Ενωση Ελλαδας) και εβδομηνταπεντε συνεδροι του 16ου Πανσπουδαστικου συνεδριου.

Συμπαρασταση εκδηλωθηκε και στο εξωτερικο. Απο την Βρεττανια, Αμερικη, Καναδα, Κορεα. Στην Βρεττανια δημιουργηθηκε "Η επιτροπη για την υπερασπιση των Ελληνων σοσιαλιστων". Στην επιτροπη συμμετεχουν βουλευτες του εργατικου κομματος οπως ο Τονυ Μπεν και αλλοι, ο εκδοτης του European Guardian Τζων Παλμερ, ο Κοϊντιν Χορ μελος της συντακτικης επιτροπης του New Left Review, ο δημοσιογραφος Πωλ Φουτ και αλλοι δημοσιογραφοι, εκδοτες, συνδικατα, δημοτικοι συμβουλοι, η Ενωση Εργαζομενων στην Ραδιοτηλεοραση, απο τον χωρο του κινηματογραφου, του θεατρου και πολλοι αλλοι.

Η βρεττανικη εφημεριδα Guardian δημοσιευσε στο φυλλο της στις 19/8/992 την επιστολη 49 πανεπιστημιακων, εκδοτων και συγγραφεων, στην οποια οι πιο πανω διαμαρτυρονται για την καταστολη της ελληνικης κυβερνησης εναντια σε αντισωβινιστες. Το 4ο καναλι του BBC στη Βρεττανια προβαλε ρεπορταζ σχετικα με την Μακεδονικη μειονοτητα και τις διωξεις αντισωβινιστων στην Ελλαδα. Η δημοσιογραφος του βρεττανικου καναλιου ανοιξε το προγραμμα της με αυτα τα λογια "στην Ελλαδα, αν διαφωνεις με την επισημη κρατικη αποψη καλυτερα να σωπαινεις". Στην Ελλαδα κανενας ανταποκριτης ελληνικης εφημεριδας ή τηλεοπτικού σταθμου δεν σχολιασε το ρεπορταζ.

Συμπαρασταση κτιζεται και στην νοτια Κυπρο. Στις 11 Σεμπτεβριου εγινε εκδηλωση συμπαραστασης στους 5 συντροφους της ΟΣΕ με θεμα η κριση στα Βαλκανια, το Μακεδονικο και η Εργατικη ταξη. Ακολουθησε συζητηση και εγινε ενημερωση για τις διωξεις που ασκει η ελληνικη κυβερνηση. Εγκριθηκε ψηφισμα συμπαραστασης και εγινε ερανος αναμεσα στους παρεβρισκομενους που αποφερε 85 λιρες για οικονομικη ενισχυση της ΟΣΕ που διωκεται.

Η αναβολη της δικης δεν σημαινει οτι πρεπει να σταματησει το κινημα συμπαραστασης. Αυτο επιδιωκει η κυβερνηση, η οποια μαλιστα διαπιστωνοντας την αδυναμια της να χτυπησει απευθειας την αντισωβινιστικη δραση της ΟΣΕ, τελευταια εκανε ερευνα στο σπιτι μιας απο τις συντροφους που δικαζεται, προσπαθωντας να την συνδεσει με τρομοκρατικη δραση.

Κουλα Αρεστη

ΑΞΙΖΑΝ ΤΟΝ ΚΟΠΟ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ;

Προσφατη σφυγμομετρηση αναμεσα στις δημοκρατιες της Κοινοπολιτειας, εδειξε οτι το 49% θεωρει τον Σταλιν μεγαλο ηγετη. Πριν μερικους μηνες το ποσοστο αυτο δεν ξεπερνουσε το 28%.

Η Χαραυγη εδω και μηνες, προβαλλει το ποσο ασχημη ειναι σημερα η κατασταση στην πρωην ΕΣΣΔ και στις χωρες της Αν. Ευρωπης. Συχνα βλεπουμε σχολια για την φοβερη οικονομικη κριση, την αυξηση του εθνικισμου, της εκληματικοτητας και της πορνειας. Στις 15 του Σεπτεβρη εγραφε για τη Γερμανια:

"μαζι με τα ιστορικα μνημεια διαλυεται κι η οικονομικη βαση της Γερμανικης Λαοκρατικης Δημοκρατιας. Επιστρεφουν οι παλιοι πριγκιπες και "φον", οι γιουνκερς και αλλοι τσιφλικαδες και σαν γερακια διαρπαζουν την γη. Ολα βγαινουν στο σφυρι για πενταροδεκαρες. Αυτα ειναι τα αποτελεσματα της "νεας γερμανικης ταξης πραγματων" δηλαδη της βιαιης ανατροπης του σοσιαλισμου και της επανορθωσης του γερμανικου καπιταλισμου και ιμπεριαλισμου."

Ειναι φανερη η νοσταλγια για το παρελθον. Η νοσταλγια για επιστροφη στο παλιο καθεστως. Με φωτογραφιες διαδηλωσεων των σταλινικων που κρατουν κοκκινες σημαιες και αφισες του Λενιν, προβαλλει τους σταλινικους παλαιοκομματικους και αποστρατους αξιωματικους σαν "υποστηρικτες του σοσιαλισμου". Ετσι σημερα ακουμε απο οπαδους του ΑΚΕΛ να λενε: "Σοσιαλισμος σημαινει νομος, ταξη, πειθαρχια" ή ακομα χειροτερα κουβεντες οπως "ενας Σταλιν χρειαζεται για τους να βαλει ταξη σ'αυτο το χαος". Οι πιο μετριοπαθεις παραδεχονται οτι: "Μπορει πριν να μην ηταν ολα τελεια, να ειχαν καποια προβληματα, αλλα σημερα ειναι σωστη κολαση".

ΠΟΙΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ;

Η σημερινη ηγεσια του ΑΚΕΛ και του ΑΔΗΣΟΚ που σημερα μας λενε οτι η κατασταση στην πρωην ΕΣΣΔ και στις χωρες της ανατολικης Ευρωπης ειναι κολαση, και ριχνουν για αυτο το φταιξιμο απο τον Γκορμπατσωφ μεχρι τον Γιελτσιν, ειναι οι ιδιοι που μεχρι πριν λιγα χρονια προσπαθουσαν να μας πεισουν, οχι μονο πως αυτες οι χωρες ηταν "σοσιαλιστικες" αλλα τις προβαλλαν σαν το "μεγαλο οραμα" στο οποιο επρεπε να προσβλεπει η εργατικη ταξη.

Ακομα και το '85 - '86 οταν αναλαμβανε την εξουσια ο Γκορμπατσωφ προσπαθουσαν να μας πεισουν οτι το μεταρρυθμιστικο του προγραμμα υποσχονταν ειρηνη σ'ολο τον κοσμο, δημοκρατια για την ΕΣΣΔ, και ανανεωση του σοσιαλισμου.

Η πολιτικη τaση στην οποια ανηκει η Εργατικη Δημοκρατια προβαλλε απο παλια, οτι η ΕΣΣΔ και οι χωρες τις Αν. Ευρωπης, δεν ειχαν κανενα ειδος σοσιαλισμου. Πως τα καθεστωτα αυτα ηταν μια παραλλαγη του καπιταλισμου. Οτι ηταν ενας κρατικος καπιταλισμος. Γι'αυτο μπορεσαμε και ειδαμε απο την αρχη οτι η περεστροϊκα δεν ηταν καμια διαδικασια φωτισμενης μεταρρυθμισης, αλλα μια προσπαθεια αντιμετωπισης της φοβερης οικονομικης κρισης που συγκλονιζε τις χωρες του κρατικου καπιταλισμου. Οτι τα μεταρυθμιστικα προγραματα του Γκορμπατσωφ ειχαν σαν στοχο να ξεπερασουν την κριση κτυπωντας την εργατικη ταξη.

Η αντιδραση ενος μερους της γραφειοκρατιας στον Γκορμπατσωφ δεν ειχε καμια σχεση με την υπερασπιση του σοσιαλισμου ή των συμφεροντων της εργατικης ταξης. Αντιθετα ο Γιαναγιεφ και οι πραξικοπηματιες υποστηριζαν την επιβολη σκληροτερης εργασιακης πειθαρχιας, για αυξηση της παραγωγικοτητας, και διατηρηση της μεγαλης ΕΣΣΔ με την επιβολη των τανκς πανω στις Δημοκρατιες που διεκδικουσαν την ανεξαρτησια τους με στοχο τη μεταβαση σε μια ισχυρη "οικονομια της αγορας" που να συναγωνιζεται τη Δυση.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Σημερα καποιοι απο τους ηγετες των σταλινικων κομματων εχουν φυγει. Νεοι ηγετες εχουν παρει την θεση τους και τα πρωην κομμουνιστικα κομματα εχουν μετονομαστει σε "σοσιαλδημοκρατικα". Ομως αυτο δεν σημαινει και οτι η ιδια η αρχουσα ταξη που υπηρχε εχασε την εξουσια της. Η καταρρευση του κυβερνωντος κομματος δεν σημαινει και την διαλυση της κυριαρχης ταξης που το στηριζει. Στην πρωην ΕΣΣΔ, τα ανωτερα στελεχη του ΚΚΣΕ εξακολουθουν να εχουν θεσεις εξουσιας μεσα στις δημοκρατιες ή στην διοικηση επιχειρησεων της κοινοπολιτειας. Η Κα Γκε Μπε εξακολουθει να λειτουργει. Πολλοι παλιοκομματικοι εχουν γινει οι νεοι ιδιοκτητες και διευθυντες ιδιωτικοποιημενων εργοστασιων.

Η ευθυνη για την σημερινη κατασταση βαραινει και τους "παλιους" εξισου οσο και τους "νεους" ηγετες.

Σιγουρα σημερα η οικονομικη κατασταση ειναι ασχημη. Χειροτερη απο πριν. Καθε μερα θα χειροτερευει περισσοτερο, οπως συμβαινει σε καθε οικονομικη κριση στο καπιταλισμο. Οι ατελειωτες ουρες και η ελλειψη βασικων ειδων διατροφης υπηρχαν απο παλια. Αν σημερα αυτα εγιναν κολαση, δεν ειναι παρα η συνεχεια της ιδιας κρισης που υπηρχε και χειροτερευει. Μονο που τοτε η οποια αντισταση προβαλλε η εργατικη ταξη καταπνιγοταν στην αγρια καταστολη, τις εξοριες, τις δολοφονιες και τα γκουλακ.

ΚΑΛΟ ΞΕΦΟΡΤΩΜΑ ΣΤΟ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟ

Εμεις δεν νοσταλγουμε το παρελθον. Αγανακτουμε και τωρα οπως και τοτε για την επεμβασι| στην Τσεχοσλοβακια το '68, την Ουγγαρια το '56, το Αφχανισταν και τα τανκς του Γιαρουζελσκι εναντια στους πολωνους εργατες. Ο σταλινισμος ηταν το μεγαλυτερο εμποδιο για την εργατικη ταξη σ'ολοκληρο τον κοσμο. Η κυριαρχια του μεσα στο αριστερο κινημα για δεκαετιες οδηγησε σε ηττες, προδοσιες της σοσιαλιστικης επαναστασης και πισωγυρισματα του παγκοσμιου εργατικου κινηματος. Προδωσε το εργατικο κινημα στην Κινα, στην Ισπανια, στην Ελλαδα. Διαστρεβλωσε και εθαψε την μαρξιστικη παραδοση και θεωρια.

Η επικρατιση του σταλινισμου στις χωρες της ανατολικης Ευρωπης στερησε απο την εργατικη ταξη αυτων των χωρων τα πιο στοιχειωδη δικαιωματα. Σημερα η εργατικη ταξη, μετα απο σκληρους αγωνες, εχει την δυνατοτητα να οργανωνεται, να συζητα και να δρα πολιτικα και συνδικαλιστικα. Οργανωνει διαδηλωσεις και απεργιες, χωρις τον φοβο της εξοριας ή του ψυχιατρειου. Οι λαοι και οι εθνοτητες της ΕΣΣΔ απελευθερωνονται απο την φυλακη που τους ειχε επιβαλει ο σταλινισμος. Αυτα δεν μπορει παρα να ειναι θετικες εξελιξεις. Οσες αυταπατες και αν εχουν οι εργατες σ'αυτες τις χωρες. Δεν εχουν ουτε περισσοτερες ουτε λιγοτερες απο οσες εχουν οι ελληνες εργατες στο Μητσοτακη και τον Παπανδρεου ή οι ελληνοκυπριοι εργατες στο Βασιλειου. Η εργατικη ταξη μαθαινει και εκπαιδευεται μεσα απο τους αγωνες της και την ταξικη παλη. Αν οι αυταπατες για τον Γκορμπατωφ χρειαστηκαν χρονια για να γκρεμιστουν, σημερα οι αυταπατες για τον Γιελτσιν γκρεμιζονται η μια μετα την αλλη μεσα σε μηνες.

Η κριση του κρατικου καπιταλισμου στις χωρες της Αν. Ευρωπης, σαν μερος ενος παγκοσμιου καπιταλιστικου συστηματος χειροτερεψε την κριση και στην ιδια την Δυση. Αν η ΕΣΣΔ κατω απο το βαρος του ανταγωνισμου των εξοπλισμων καταρρευσε, ο αντιπαλος της οι ΗΠΑ δεν πρεπει να νοιωθουν καθολου και τοσο καλα παρα το οτι εμειναν σαν η "μονη υπερδυναμη". Ειναι η πιο χρεωμενη χωρα στο κοσμο και πανω απο 45 εκατομυρια ανθρωποι ζουν κατω απο το οριο φτωχειας. Το κοστος της επανενωσης των δυο Γερμανιων οδηγησε στην ανοδο των επιτοκιων στη Γερμανια και προκαλεσε νομισματικη κριση που εδωσε δραματικες διαστασεις στην οικονομικη κριση στην Ευρωπη.

Οι εξελιξεις στην Αν. Ευρωπη ειναι θετικες και απο αυτη τη σκοπια γιατι βαθαινουν την κριση οχι μονο του κρατικου καπιταλισμου αλλα και του δυτικου.

Αυτα ολα δεν σημαινουν οτι τα πραγματα στις χωρες του κρατικου καπιταλισμου θα πανε αυτοματα προς την ανατροπη αυτων των συστηματων. Μπορει να οδηγησουν και στον δεξιο δρομο, στον εθνικισμο και τον ρατσισμο. Το αν η παλη των εργαζομενων σ'αυτες τις χωρες θα παει προς την εργατικη εξουσια ή προς τον φασισμο αυτο θα εξαρτηθει απο την αναπτυξη της ταξικης παλης μεσα σ'αυτες τις ιδιες. Εξαρταται ομως και απο την εξελιξη της ταξικης παλης στην δυση.

Μπορει σημερα οι εργατες στις Αν. Ευρωπη να ειναι δυσκολο να στραφουν προς τις σοσιαλιστικες ιδεες και τον Μαρξισμο, επειδη η αρχουσα ταξη του κρατικου καπιταλισμου τους καταπιεζε στο ονομα του Σοσιαλισμου και του Μαρξισμου. Ομως αυτο μπορει να αλλαξει αν οι εργατες στην δυση με την παλη τους, διαλυσουν καθε αυταπατη για την "οικονομια της αγορας", και την αστικη δημοκρατια και δειξουν τον δρομο της εργατικης εξουσιας και του σοσιαλισμου απο τα κατω.

Η εξεγερση των φτωχων και πειναςμενων στο Λος Αντζελες. Οι πρωτοφανεις απεργιακες κινητοποιησεις των Γερμανων εργατων. Οι απεργιακες κινητοποιησεις των Ελληνων εργαζομενων, οι συγκρουσεις των Ιταλων εργατων με την αστυνομια δειχνουν οτι η εργατικη ταξη μπορει την καθε στιγμη να ξεσηκωθει και να ταραξει τα θεμελια του καπιταλισμου σε ανατολη και δυση.

Νικος Αγιομαμιτης

ΤΑ ΕΥΡΩΑΦΕΝΤΙΚΑ ΤΑ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ

Η ιδεα της Ευρωπαϊκης Πολιτικης και Οικονομικης συγχωνευσης δεκτηκε τον μηνα που περασε δυο σοβαρα πληγματα. Πρωτο, την κριση του Ευρωπαϊκου Νομισματικου Συστηματος - την αποχωρηση της αγγλικης στερλινας και της ιταλικης λιρετας απο τον Μηχανισμο Συναλλαγματικων Ισοτιμιων και την υποτιμηση της ισπανικης πεσετας.

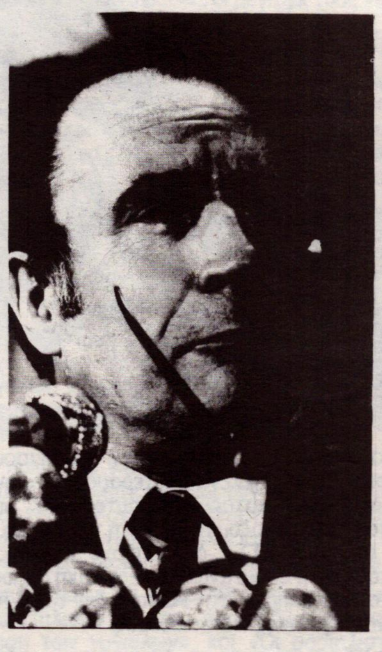

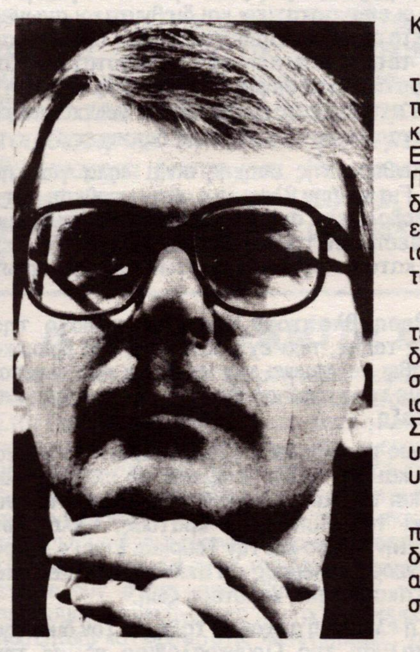

Δευτερο, η οριακη πλειοψηφια (51%) υπερ του Μααστριχτ στο γαλλικο δημοψηφισμα εδειξε το μεγεθος της λαϊκης δυσαρεσκειας που εκτεινεται σ'ολοκληρη την κοινοτητα.

Αυτο ομως δεν σημαινει οτι η Ευρωπαϊκη Κοινοτητα βρισκεται στα προθυρα της καταρρευσης της.

Μπορει η Βρετανια να μην επικυρωσει τελικα την συνθηκη του Μααστριχτ. Η τυχη της Ευρωπαϊκης Κοινοτητας ομως δεν στηριζεται στο τι θα κανει η Βρετανια αλλα στην πραγματικη καρδια της Ευρωπης, στην 30χρονη συμμαχια μεταξυ Γερμανιας και Γαλλιας.

Η Κοινη Αγορα εχει αποτελεσει το πλαισιο μεσα στο οποιο οι ευρωπαϊκες οικονομιες - ιδιαιτερα οι δυο μεγαλυτερες, η γαλλικη και η γερμανικη - εχουν αναπτυξει ενα ολοκληρο δικτυο εμπρικων και επενδυτικων σχεσεων.

Κινητρα

Οι προσφατες προσπαθειες ομως για μια πιο ολοκληρωμενη ευρωπαϊκη συγχωνευση ειχαν κυρια πολιτικα κινητρα.

Οι ανατολικοευρωπαϊκες επαναστασεις του 1989 και η καταρρευση της ΕΣΣΔ εχουν κανει και παλι τη Γερμανια την μεγαλυτερη δυναμη της Κεντρικης και Ανατολικης Ευρωπης - ζωνη στην οποια επικρατει μεγαλη ασταθεια.

Αυτες οι αλλαγες απο την μια επεβαλαν περισσοτερο την αναγκη συνεργασιας μεταξυ των ευρωπαϊκων δυναμεων αλλα απο την αλλη ενετειναν τις μεταξυ τους διαμαχες.

Οι αμφιταλαντευσεις στην πολιτικη της Ευρωπαϊκης Κοινοτητας γυρω απο τον πολεμο στην Γιουγκοσλαβια δειχνουν το μεγεθος των "εσωτερικων" της αντιθεσεων. Η Γερμανια πρωτοστατει στις προσπαθε ιες διαμελισμου της Γιουγκοσλαβιας και υποστηριζει το καθεστως της Κροατιας. Αδυνατει ομως να επεμβει στρατιωτικα εξαιτιας της εσωτερικης και εξωτερικης αντιθεσης στη χρηση γερμανικων στρ ατευματων. Υποχρεωνεται ετσι να στηριξει την Βαλκανικη πολιτικη της στους πολυ πιο επιφυλακτικους Γαλλους και Βρετανους συμμαχους της. Τον διαμελισμο της Γιουγκοσλαβιας υποστηριζει και η Ε λλαδα ενω τα δικα της συμφεροντα και οι δικες της βλεψεις (Μακεδονια) εξυπηρετουνται μεσα απο τη στηριξη της Σερβιας εναντια στην Κροατια κ.ο.κ.

Υφεση

Η υφεση ειχε σαν αποτελεσμα το σχετικο ξεφτισμα του Μηχανισμου Συναλλαγματικων Ισοτιμιων. Αυτο ομως δεν σημαινει οτι οι αρχουσες ταξεις της Γερμανιας και της Γαλλιας θα ψαξουν για οτιδηποτε αλλο απο την συνεχιση των προσπαθειων τους για συνεργασια. Το πιθανοτερο αποτελεσμα αυτων των προσπαθειων θα ειναι η στενοτερη συνδεση του ευρωπαϊκου πυρηνα - της Γερμανιας, της Γαλλιας, του Βελγιου, της Ολλανδιας και του Λουξεμβουργου ενω η Βρετανια, η Ιταλια, η Ελλαδα και οι αλλες αδυνατες οικονομιες θα γλιστρησουν στις παρυφες της Κοινοτητας.

Το βεβαιο ειναι οτι η συνθηκη του Μααστριχτ δεν αποτελει δρομο προς την εξασφαλιση μιας ειρηνικης, αρμονικης και ελευθερης Ευρωπης. Βηματοδοτης της Πολιτικης και Οικονομικης Ενωσης δεν ειναι η δημοκρατια και η ευημερια αλλα η παραπερα ισχυροποιηση των αρχουσων ταξεων της Ευρωπης.

Το Μααστριχτ ηδη σημαινει τεραστιες περικοπες στις δημοσιες δαπανες για την εκπληρωση των στοχων της "οικονομικης συγκλισης" απο την καθε κυβερνηση. Στη Βρετανια οι περικοπες υπολογιζονται να φτασουν στο υψος των £20.000 εκατομμυριων.

Το ιδιο το Ευρωπαϊκο Συμβουλιο προβλεπει οτι θα χαθουν 525.000 δουλειες τον πρωτο χρονο, σαν αποτελεσμα της εφαρμογης της συνθηκης.

Το Μααστριχτ σημαινει ακομη περισσοτερο ρατσισμο. Ηδη στους ηλεκτρονικους υπολογιστες της Ευρωαστυνομιας καταχωρηθηκαν 10 εκατομμυρια ονοματα ανεπιθυμητων πολιτων στους οποιους θ'απαγορευεται η εισοδος και η ελευθερη διακινηση. Θα ειναι μια Ευρωπη ανοικτη στους επιχειρηματιες και κλειστη για τους ταλαιπωρημενους προσφυγες και τους φτωχους μεταναστες. Ειναι γι'αυτο που ειμαστε εναντιοι στο Μααστριχτ των καπιταλιστων και υπερ της ενοτητας των εργατων στην Ευρωπη και παγκοσμια.

Α.Κ.

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ

16, 17, 18 ΟΧΤΩΒΡΗ
ΛΑΙΚΗ ΣΚΗΝΗ - ΚΑΙΜΑΚΛΙ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚ
ΜΑΡΞΙΣΜ
'9

«Η απελευθερωση της εργατικης ταξης ειναι εργο της ιδιας» **Κ. Μαρξ**

Ουτε τρια χρονια δεν περασαν απο τοτε που οι αστοι και οι απολογητες του καπιταλισμου θριαμβολογουσαν για την ηττα του Μαρξισμου, το "τελος της ιστοριας", το τελος της ταξικης παλης, και το τελος των ελπιδων της εργατικης ταξης να γινει ο νεκροθαφτης του καπιταλισμου.

Στο μεταξυ ο θριαμβος του καπιταλισμου που ονειρευτηκαν ολοι τους μετατραπηκε σε εφιαλτη. Αντι για την νεα εποχη "ειρηνικης συνεργασιας" που υποσχονταν μετα το τελος του ψυχρου πολεμου ο κοσμος μετατρεπεται σε ενα απεραντο πεδιο μαχων. Τον πολεμο στο Κολπο, διαδεχεται η κριση στα Βαλκανια και ο πολεμος στη Γιουγκοσλαβια, ενω οι δημοκρατιες της πρωην ΕΣΣΔ σπαραζονται απο συγκρουσεις. Η Αφρικη, η Λατινικη Αμερικη, η Ασια ειναι γεματες απο εστιες εντασης, συγκρουσεις και εμφυλιους. Τα εθνικα ζητηματα ξαναβγαινουν στην επιφανεια με το πιο αγριο και δραματικο τροπο. Η "νεα διεθνης ταξη πραγματων" του Μπους ειναι μια νεα διεθνης αταξια και ασταθεια. Ακομα και αυτοι που την υποστηριξαν αναγκαζονται να παραδεχτουν οτι ειναι μια "νεα ταξη τραυματων".

Η ευημερια που υποσχονταν η καπιταλιστικη "οικονομια της αγορας" στους λαους της Ανατολικης Ευρωπης αποδεικτηκε οτι δεν σημαινε τιποτα αλλο απο την συνεχιση και την επιδεινωση του ιδιου εφιαλτη της πεινας, της ανεργιας και της εξαθλιωσης. Ενος εφιαλτη που τον ζουν τωρα ολο και περισσοτερο και οι εργαζομενοι των δυτικων χωρων, των «θριαμβευτων» του ψυχρου πολεμου στην Ευρωπη την Αμερικη και την Ιαπωνια.

Ασσυληπτη ειναι η τραγωδια που κρυβεται πισω απο αριθμους και στατιστικες για την σημερινη κατασταση του πλανητη. Ενα δισεκατομμυριο ανθρωποι ζουν σημερα σε συνθηκες απολυτης φτωχειας. Δεκαπεντε εκατομμυρια πεθαινουν καθε χρονο απο υποσιτισμο. 130 εκατομμυρια παιδια θα πεθανουν πριν φτασουμε το 2000. Απελπισμενοι απο ολες τις γωνιες της γης εγκαταλειπουν με καθε μεσο, κατω απο τις πιο βαρβαρες συνθηκες τις πατριδες τους αναζητωντας στη κυριολεξια ενα πιατο φαϊ. Ακομα πιο ασσυληπτος ειναι ο παραλογισμος οτι την ιδια ωρα στις δυτικες χωρες εκατομμυρια τονοι τροφιμων φυλαγονται στις αποθηκες ή καταστρεφονται για να κρατηθουν οι τιμες ψηλα. Βουνα απο βουτυρο, ποταμια απο γαλα, τεραστιοι ογκοι απο τυρια μενουν στις αποθηκες των χωρων της ΕΟΚ ενω στις ΗΠΑ κατασκευαζουν ειδικα μεγαλα πλοια για να καταστρεφουν στην θαλασσα εκατομμυρια τονους σιτηρα. Το ενα εκατοστο του παγκοσμιου πλεονασματος δημητριακων θα ηταν αρκετο για να σωσει ολους τους πεινασμενους του πλανητη απο το θανατο.

Ο δυτικος καπιταλισμος της «οικονομιας της αγορας» δεν μπορει να προσφερει τιποτα καλυτερο απο το σταλινικο του διδυμο αδελφο, τον κρατικο καπιταλισμο. Ειναι ενα εξισου βρωμικο και σαπιο συστημα που η μποχα του τωρα απλωνεται πανω απο ολοκληρη την Ευρωπη και τρεφει το τερας του φασισμου. Ναζιστικες οργανωσεις βγαινουν μεσα απο τους υπονομους της ιστοριας και απειλουν με ενα νεο ολοκαυτωμα την ανθρωποτητα.

Για να υπερασπιστουν αυτο το βρωμικο συστημα που βρισκεται σε κριση, οι καπιταλιστες σε ανατολη και δυση εξαπολυουν μια αγρια επιθεση λιτοτητας εναντια στην εργατικη ταξη και τους φτωχους. Ομως εκατομμυρια εργατες σε ολο τον κοσμο κινητοποιουνται για να αντισταθουν σε αυτη την επιθεση. Η Ευρωπη γνωριζει μερικες απο τις σημαντικοτερες εργατικες κινητοποιησεις των τελευταιων δεκαετιων. Στην Γερμανια, στην Ιταλια, στην Ελλαδα μαζικες απεργιες κανουν τους καπιταλιστες να αισθανονται οτι η «νεα ταξη» τριζει κατω απο τα ποδια τους. Στο Λος Αντζελες των ΗΠΑ, στην καρδια της μητροπολης του καπιταλισμου, η εξεγερση των φτωχων των μαυρων και των πεινασμενων εδωσε ενα τρανταχτο χαστουκι σε οσους ακομα ελπιζαν οτι εφτασε το «τελος της ιστοριας». Εδειξε οτι η ιστορια συνεχιζεται, και μαλιστα με τον ιδιο ακριβως τροπο που ελεγε ο Μαρξ στο Κομμουνιστικο Μανιφεστο: σαν η «ιστορια της παλης των ταξεων».

Οι ιδεες του Επαναστατικου Μαρξισμου ειναι οι μονες που εξηγουν τα «παραλογα» αυτου του βρωμικου συστηματος στο οποιο κυβερνα μια μειοψηφια, οι καπιταλιστες, που για χαρη του κερδους, δεν διστάζουν να ριξουν στην κολαση δισεκατομυρια. Ο Επαναστατικος Μαρξισμος ειναι η μονη θεωρια που δινει και πραγματικη διεξοδο. Η παλη των εργατων μπορει να ανατρεψει τον καπιταλισμο και να φερει την αυθεντικη εργατικη εξουσια, τον Σοσιαλισμο απο τα Κατω. Μια νεα κοινωνια οπου η παραγωγη θα υποτασσεται στις αναγκες των ιδιων των παραγωγων, οχι στο κερδος και στον ανταγωνισμο. Μια πραγματικα δημοκρατικη κοινωνια, που δεν θα εχει καμμια σχεση με την κοροϊδια της αστικης δημοκρατιας, της δημοκρατιας οπου οι ψηφοι των πολλων δεν εχουν καμμια πραγματικη δυναμη μπροστα στην δυναμη των λιγων πλουσιων και ισχυρων.

Αν η εργατικη ταξη δεν λυσει ετσι το προβλημα της κρισης του καπιταλισμου, το αποτελεσμα δεν θα ειναι μονο η συνεχιση της σημερινης καταστασης. Η κριση γεννα καινουργιους πολεμους. Η φασιστικη απειλη μπορει να κυριαρχησει. Ο κινδυνος πυρηνικου ολεθρου και οικολογικης καταστροφης καθε μερα

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

Ο εθνικισμος και οι εθνικες συγκρουσεις βγαινουν σε ολο τον κοσμο ξανα στην επιφανεια με τραγικα αποτελεσματα για τους εργαζομενους. Ομως αυτο δεν ειναι αναποφευκτο. Πριν απο 70 χρονια, πλαϊ στις εθνικες συγκρουσεις και την μεγαλη σφαγη του Πρωτου Παγκοσμιου Πολεμου, ξετυλιγονταν και οι επαναστατικοι και διεθνιστικοι αγωνες εκατομμυριων εργατων. «Μετατροπη του ιμπεριαλιστικου πολεμου σε ταξικο, σε εμφυλιο» ηταν τοτε η πολιτικη των επαναστατων. Και πραγματι, αυτο εγινε πραγματικοτητα σε μια σειρα χωρες. Απο αυτη την περιοδο κληρονομησαμε ανεκτιμητες εμπειριες και θεωρια για το ποια σταση κρατουν οι επαναστατες στις εθνικες διαμαχες.

Στην νοτια Κυπρο το συνθημα της εποχης ειναι «ολα για την σωτηρια της Κυπρου μας». Για να μην βλαψουμε «την υποθεση μας» δεν πρεπει να ζηταμε «υπερβολικες» αυξησεις. Πρεπει να κρυβουμε την αληθεια για την καταπιεση των τουρκοκυπριων πριν το '74, δεν πρεπει να λεμε λεξη για την καταπιεση των ελαχιστων τουρκοκυπριων που ζουν σημερα στο νοτο.

Ποιων ομως την υποθεση βλαπτουν ολα αυτα; Μονο της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης, που εχει και αυτη ενα βρωμικο παρελθον το οποιο προσπαθει να κρυψει για να παρει οσα γινεται περισσοτερα στα παζαρια με τους αντιπαλους της, την τουρκικη και τουρκοκυπριακη αρχουσα ταξη.

Την δικια μας υποθεση ομως την οφελουν. Ειναι απαραιτητα για να κτισουμε την εμπιστοσυνη και την φιλια αναμεσα σε ελληνες και τουρκους, ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργαζομενους. Για να κτισουμε την ενοτητα οχι του Κυπριακου κρατους, αλλα των εργαζομενων στην Ελλαδα, την Κυπρο και την Τουρκια. Ειναι ο μονος τροπος για να αποφυγουμε νεους πολεμους και αλλες τραγωδιες, για να παλεψουμε αποτελεσματικα για μια καλυτερη ζωη.

Την ιδια σιωπη επιβαλλει η ελληνικη αρχουσα ταξη για τον δικο της ρολο στα Βαλκανια. Η διαλυση της Γιουγκοσλαβιας εδωσε την ευκαιρεια στην αρχουσα ταξη του «κυριοτερου συμμαχου μας» να απλωσει τα αρπακτικα της χερια στην περιοχη. Αρνειται την υπαρξη της μακεδονικης εθνοτητας και θελει να γινει ο νονος της Δημοκρατιας της Μακεδονιας για να της επιβαλλει οχι μονο το ονομα αλλα και τους ορους της.

Στο τριημερο θα γινουν τεσσερεις συζητησεις για τα εθνικα ζητηματα: «Το Κυπριακο και η εργατικη ταξη». «Η κριση στα Βαλκανια, το Μακεδονικο και η εργατικη ταξη» με εισηγητη τον Πανο Γκαργκανα, εκδοτη της «Εργατικης Αλληλεγγυης», ενα απο τα πεντε μελη της Οργανωσης Σοσιαλιστικη Επανασταση που η κυβερνηση Μητσοτακη τραβα στα δικαστηρια για την εκδοση της παμφλετας «Η κριση στα Βαλκανια, το Μακεδονικο και η εργατικη ταξη». «Η τουρκικη αριστερα», που θα γινει απο τον Αλι Σαφετ, της τουρκικης οργανωσης Sosialist Isci.

Ολοι οι ομιλητες την Κυριακη βραδυ θα παρουν μερος στη διεθνιστικη αντιπολεμικη συναντηση.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ ΟΧΙ ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Για χρονια τα κομμουνιστικα κομματα προσπαθουσαν να πεισουν τους εργαζομενους οτι η ΕΣΣΔ ηταν σοσιαλιστικη, ηταν ενα ανωτερο μοντελο οργανωσης της οικονομιας και της κοινωνιας. Αν η καταρρευση αυτου του "υπαρχτου σοσιαλισμου" ξεσκεπασε σε εκατομμυρια εργαζομενους αυτη την απατη, για μας ηταν καθαρο απο πολυ παλια οτι στην ΕΣΣΔ δεν υπηρχε κανενος ειδους σοσιαλισμος. Η διεθνης πολιτικη ταση στην οποια ανηκει η «Εργατικη Δημοκρατια», υποστηριζε απο το 1948 οτι αυτο που υπηρχε στη Ρωσσια δεν ηταν παρα μια παραλλαγη του Καπιταλισμου, ενας Κρατικος Καπιταλισμος.

Η θεωρια του Κρατικου Καπιταλισμου μπορεσε να εξηγησει την ανοδο και τις επιτυχιες του (κατι που δεν μπορουν να εξηγησουν οι απολογητες και θεωρητικοι του δυτικου καπιταλισμου) και την κριση και καταρρευση του - αυτο που δεν μπορουν να εξηγησουν οι σταλινικοι.

Αυτο που χαθηκε στη Ρωσσια δεν εχει καμια σχεση με την επανασταση του Οκτωβρη. Ολες οι κατακτησεις της επαναστασης ειχαν χαθει μεχρι το τελος της δεκαετιας του '20. Η σταλινικη αντεπανασταση για να επικρατησει χρειαστηκε να εξοντωσει, την ιδια την ηγεσια της επαναστασης, την κεντρικη επιτροπη του μπολσεβικικου κομματος, και να καταπιεσει αγρια οση απο την σοσιαλιστικη εργατικη ταξη επεζησε απο τον εμφυλιο πολεμο. Οσοι λυπουνται για την καταρρευση αυτου του τερατουργηματος, επειδη πιστευουν οτι ειχε καποια σχεση με τον σοσιαλισμο, ξεχνουν την ιδια την ουσια του μαρξισμου: οτι ο σοσιαλισμος «δεν μπορει παρα να ειναι το εργο της ιδιας της εργατικης ταξης», οτι δεν δινεται απο τα πανω, αλλα κερδιζεται και χτιζεται απο τα κατω, απο τις ιδιες τις μαζες των εργαζομενων που απελευθερωνουν τον εαυτο τους.

Για την φυση της ΕΣΣΔ και την διαλυση της θα γινουν δυο συζητησεις. Η «Θεωρια του Κρατικου Καπιταλισμου» και η «Αξιζαν τον κοπο οι εξεγερσεις στην Ανατολικη Ευρωπη και την ΕΣΣΔ»

Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙ

Η καταρρευση της ΕΣΣΔ εκαν
μπουν στο καβουκι τους. Τα π
εχασαν μεγαλο μερος της δυνα
ξαναχτισουν την αυτοπεποιηθη
στο μακελειο που η εφαρμογη
προκαλεσε στις πρωην χωρες τ
στο βαθαιμα της κρισης του δυ

Ομως το «οραμα» των σταλιν
για τα καλα. Ποιος εργαζομενος
να αντικαταστησει την φρικη το
που για να το πολεμησουν εδωσ
της Τιμισοαρα και της πλατεια

Παρα τα προβληματα του
σοσιαλδημοκρατικα κομματα, πο
ταξης, εχουν ακομα την αιγλ
μπορουν να φερουν αποτελεσ
Ομως αυτα τα κομματα εχουν
να εξυπηρετησουν τα συμφερ
ρεφορμιστικη ιδεολογια, η προσ
σιγα αντι να ανατρεψουν ενα σ
υποστηριζουν, αντιθετα με τα
αυτο βρισκεται σε κριση.

Ετσι η χρονια που περασε
εργατικα αδιεξοδα και κινητο
εργατικου δυναμικου στριμωχνε
και ανεβαζε την αυτοπεποιηθησ
μαχες εκλεισαν με συμβιβασμο
το 3.5%, και το 38ωρο αναβληθ
φορολογιες διαδεχονται η μια
μισθους και μεροκαματα, και το
για τους στρατιωτικους εξοπλισμ
αλλη μια φορα για το «καλο το
Κυπρου μας», δηλαδη για τα κε

Την ιδια περιοδο, στην προσ
λιγα εξοδα την εκπαιδευση στις
του ελληνοκυπριακου καπιταλ
κυβερνηση τους αυξανουν τη
φοιτητες και τους εκπαιδευτικο
εξετασεις και το κυπριακο πισ

Το μεγεθος της επαναστατικ
μικρο, αλλα η αναγκαιοτητα για
μεγαλη οσο λιγες αλλες φορες
θα καταπιαστουν με αυτα τα
Καπιταλισμο», «Πως μπορουν να
και «οι Προοπτικες της Αριστερ

...ΟΣ ...ΟΣ ...92

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ:
ΠΑΝΟΣ ΓΚΑΡΓΚΑΝΑΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (ΕΛΛΑΔΑ)
ΑΛΙ ΣΑΦΕΤ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ SOSIALIST ISCI (ΤΟΥΡΚΙΑ)
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΔΟΝ

γινεται και μεγαλυτερος. Το διλημα που περιεγραψε η Ροζα Λουξεμπουργκ πριν οκτω δεκαετιες, «σοσιαλισμος ή βαρβαροτητα», σημερα ειναι επικαιρο οσο ποτε αλλοτε.

Ομως «χωρις επαναστατικη θεωρια δεν υπαρχει επαναστατικη πραξη» εγραφε ο Λενιν. Πρεπει να καταλαβαινουμε πως συμπεριφερεται το θηριο για να μπορεσουμε να το σκοτωσουμε. Το τριημερο Επαναστατικου Μαρξισμου εχει σαν στοχο να βοηθησει, με τις εισηγησεις, την συζητηση και την αντιπαραθεση, τους αγωνιστες της αριστερας, που θελουν να αντισταθουν και να παλεψουν εναντια στους καπιταλιστες και το βρωμικο συστημα τους.

...ΙΤΑΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ...ΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

...ε τα κομμουνιστικα κομματα να ...ερισσοτερα διασπαστηκαν, και ...ης τους. Τωρα, προσπαθουν να ...η των οπαδων τους στηριγμενοι ... της «οικονομιας της αγορας» ...ου «υπαρκτου σοσιαλισμου» και ...ικου καπιταλισμου.

...κων καθεστωτων εχει ξεφτισει ...θα πολεμησει μονο και μονο για ... καπιταλισμου με ενα καθεστως ...αν την ζωη τους οι διαδηλωτες ... Τιαναμεν;

..., τα κομμουνιστικα και τα ...υ μιλαν στο ονομα της εργατικης ... των μαζικων κομματων, που ...ατα εξαιτιας του ογκου τους. ...ειξει την τελεια αδυναμια τους ...οντα της εργατικης ταξης. Η ...παθεια να καλυτερεψουν σιγα-...ιπιο συστημα, τους κανει να το ...υμφεροντα των εργατων, οταν

... ηταν ασυνηθιστα γεματη με ...ιοιησεις. Ενω ομωςη ελλειψη ...α τα καλα τους κεφαλαιοκρατες ... των εργατων, οι περισσοτερες ...ς. Οι αυξησεις δεν ξεπερασαν ...κε για το 1998, την ωρα που οι ... την αλλη, η ακριβεια χτυπα ...κρατος ξοδευει τεραστια ποσα ...ους. Η εργατικη ταξη θυσιαστηκε ...υ τοπου» και την «σωτηρια της ...οδη των καπιταλιστων.

...αθεια της να προσαρμοσει με ...αναγκες για εργατικο δυναμικο ...σμου, οι καπιταλιστες και η ... πιεση στους μαθητες, τους ...ς με την πενθημερη, τις ενιαιες ...οποιητικο εκπαιδευσης.

...ης αριστερας μπορει να ειναι ...ην επαναστατικη πολιτικη ειναι ...στην ιστορια. Τρεις συζητησεις ...θεματα: «Η Εκπαιδευση στον ...Κερδισουν οι Εργατικοι Αγωνες», ...ας».

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Στην μολυσμενη απο την υπαρξη των ταξεων κοινωνια μας, η καταπιεση ειναι ο κανονας, παντου. Οι εργοδοτες καταπιεζουν τους εργαζομενους. Αλλα και οι ανδρες καταπιεζουν τις γυναικες, οι λευκοι τους μαυρους, οι ντοπιοι τους ξενους, οι ορθοδοξοι τους ιεχωβαδες, οι μεγαλοι τους νεους. Και οι «ομαλοι» καταπιεζουν τους ομοφυλοφιλους.

Η νοτια Κυπρος εχει ακομα και την «τιμη» να ειναι η μονη χωρα του Συμβουλιου της Ευρωπης στην οποια η ομοφυλοφιλια ειναι ποινικο αδικημα που τιμωρητε μεχρι και με πεντε χρονια φυλακη. Ο ιδιος ο νομος μπορει να μην εφαρμοζεται συχνα, αλλα η αστυνομια φροντιζει καθημερινα να τιμωρει τους ομοφυλοφιλους για την δυστυχια τους να ζουν σε μια κοινωνια που τους θεωρει βρωμικους σπαζοντας τους στο ξυλο και ενοχλωντας τους, στηνοντας τους ακομα και παγιδες.

Η αρχουσα ταξη, οι κεφαλαιοκρατες, κυριαρχουν διαιρωντας και διασπωντας αυτους απο τους οποιους θησαυριζουν, την εργατικη ταξη. Επειδη η ομοφυλοφιλια αμφισβητει τον θεσμο της οικογενειας, που μεγαλωνει για τους κεφαλαιοκρατες με τον πιο φτηνο τροπο τους αυριανους εργατες, η καταπιεση των ομοφυλοφιλων, οπως και των γυναικων, ειναι ακομα πιο σημαντικη για αυτους.

Καθε μορφη συντηρητισμου ειναι πολυ χρησιμη για την αρχουσα ταξη, ιδιαιτερα σε εποχες που το συστημα βρισκεται σε κριση, και κινδυνευει απο την αντιδραση των εργατων. Ο συντηρητικος εργατης ειναι λιγοτερο ικανος να παλεψει ακομα και για τα αμεσα δικα του οικονομικα συμφεροντα, δυσκολευεται να αμφισβητησει τα αφεντικα του και την αρχουσα ιδεολογια.

Οσοι πολεμαμε για τον σοσιαλισμο, πρεπει να πολεμαμε και ολες αυτες τις διασπασεις, τις διαιρεσεις και τον συντηρητισμο μεσα στην εργατικη ταξη. Αν η προεδρος του μελλοντικου σοβιετ της Λευκωσιας ειναι μια δεκαοχταχρονη λεσβια μεταναστρια απο την Ανατολια της Τουρκιας, αυτο θα ειναι μια αποδειξη οτι η επανασταση βρισκεται πραγματικα στο σωστο δρομο.

Δυο συζητησεις θα ασχοληθουν αποκλειστικα με το ζητημα της καταπιεσης στον καπιταλισμο και την σταση των επαναστατων. «Οι σοσιαλιστες και η καταπιεση των γυναικων», και «Οι σοσιαλιστες και ο αγωνας εναντια στην καταπιεση των ομοφυλοφιλων».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ		
6:00 - 7:30	ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ *ΠΕΤΡΟΣ ΜΙΧΑΗΛ* *ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ (Μορφωτικο γραφειο Κ.Ε. ΑΚΕΛ)*	
8:00-9:30	Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΚΑΙ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ *ΠΑΝΟΣ ΓΚΑΡΓΚΑΝΑΣ (ΟΣΕ)*	
ΣΑΒΒΑΤΟ		
3:00-4:15	ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ *ΜΑΡΙΑ ΡΩΣΣΙΔΟΥ*	
4:30-6:00	Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ *ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ* *ΝΕΟΚΛΗΣ ΣΥΛΙΚΙΩΤΗΣ (Κ.Γ. ΕΔΟΝ)*	
6:30-8:00	ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ *ΝΙΚΟΣ ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ*	
8:30-10:00	Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ *ΑΛΙ ΣΑΦΕΤ (SOSIALIST ISCI)*	
ΚΥΡΙΑΚΗ		
10:00-11:15	Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ *ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΡΑΣ*	
11:45-1:00	ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΩΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ *ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ*	
	ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ	
2:00-3:15	Η ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ *ΕΥΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ*	
3:45-5:00	ΑΞΙΖΑΝ ΤΟΝ ΚΟΠΟ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ; *ΝΤΙΝΟΣ ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ*	
	ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ	
6:00-7:30	ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ *ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ* *ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ (Μορφ. γρ. Κ.Ε. ΑΚΕΛ)*	
8:00-9:30	ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ *ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΟΣΕ, SOCIALIST ISCI*	

Στο χωρο του τριημερου θα λειτουργει βιβλιοπωλειο με ολες τις εκδοσεις της "Εργατικης Δημοκρατιας". Θα λειτουργει επισης μπαρ με σαντουιτς και ποτα. Το βραδυ του Σαββατου θα υπαρχει ταβερνα στην αυλη του θεατρου. Την Κυριακη στο μεσημεριανο διαλειμμα θα υπαρχει ζεστο φαι. Για οσους εχουν παιδια, μην ανησυχειτε. Φερτε τα μαζι σας. Θα υπαρχει ειδικος χωρος διαρρυθμισμενος σε παιδοτοπο, και καποιος να τα φροντιζει.

Η ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Οι φασιστες εχουν ξανασηκωσει κεφαλι σε ολοκληρη την Ευρωπη. Παιρνουν μερος στις εκλογες και αυξανουν τα εκλογικα τους ποσοστα. Στην Γερμανια οι νεοναζιστικες ομαδες πολιορκουν και πυρπολουν εστιες προσφυγων ανοιχτα, στο φως της ημερας. Στην Γαλλια το ναζιστικο μετωπο του αρχιναζι ΛεΠεν χαρακτηριζει το ολοκαυτωμα «λεπτομερεια» ενω η εφημεριδα του απαιτει να κλεινονται οι μεταναστες σε στρατοπεδα συγκεντρωσης. Ο λογος που αυτα τα σκουληκια ξαναβγαινουν απο τις τρυπες τους ειναι η οικονομικη κριση και η πολιτικη των ιδιων των αρχουσων ταξεων, που τους ανοιγει τον δρομο. Οι ευρωπαϊκες κυβερνησεις σημερα ετοιμαζουν στρατοπεδα "υποδοχης" για τους εξαθλιωμενους και πεινασμενους μεταναστες του τριτου κοσμου και της ανατολικης Ευρωπης που ζητουν καταφυγιο στις "πολιτισμενες" χωρες τους, και χρησιμοποιουν ρατσιστικα επιχειρηματα για να στρεψουν στους φτωχους ξενους την αγανακτηση των εργαζομενων για την κριση.

Στην νοτια Κυπρο μπορει να φαινεται μακρινη η απειλη του φασισμου. Ομως οι αγκυλωτοι σταυροι που εμφανιστηκαν σε αρκετους τειχους τελευταια ειναι μια προειδοποιηση. Και εδω, τα πολιτικα κομματα, τους ανοιγουν τον δρομο. Ειτε με την πολιτικη τους εναντια στους ξενους εργατες, ειτε με τον σωβινισμο, ειτε με «χαρες» στον Σαμψων, ακομα και με την ανοχη στους σωβινιστες για χαρη της «μη πολωσης» και της «εθνικης ενοτητας». Η Κυπρος δεν ειναι ατρωτη στην οικονομικη κριση. Αν η κατασταση χειροτερεψει, οι φασιστες δεν θα δυσκολευτουν πολυ να βγουν στην επιφανεια.

Εκατονταδες χιλιαδες εργατες και αριστεροι κινητοποιουνται στην Ευρωπη εναντια στον φασισμο και τους ναζιστες. Εμεις δεν υπαρχει κανενας λογος να περιμενουμε μεχρι να βγουν φανερα στους δρομους οι φασιστικες συμμοριες. Το φιδι πρεπει να σκοτωθει πριν βγει απο το αυγο του. Να τους φραξουμε τον δρομο πριν μας φραξουν αυτοι ολους τους δρομους. Με αυτα θα ασχοληθει η συζητηση «Η Φασιστικη Απειλη».

ΕΜΕΝΑ ΛΕΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΑ;

"Πραγματι ρε παιδι μου . Πολυ προνομιουχοι εσεις των ημικρατικων οργανισμων".

Εμεις οι προνομιουχοι , που ετσι κι αργησουμε το πρωι 5 λεπτα , πρεπει ν' ανεβουμε στο γραφειο του διευθυντη για να του δωσουμε εξηγηση για το λογο της καθυστερησης. Που καθε τοσο ακουμε παρατηρησεις του τυπου "χτες φυγατε 2 λεπτα πριν την κανονικη ωρα" . Κι αν χρειαστει να λειψεις για 10 λεπτα να πρεπει να παρουσιασεις γραπτη δικαιολογια.

Κι αν πεις για τους χωρους εργασιας ; Ενα τετραγωνικο μετρο ανα υπαλληλο και ζωακια που κανουν καθε πρωι τον περιπατο τους πανω στα γραφεια μας , οπως μυρμιγκια, κατσαριδες κλπ. Παντως ακομα ποντικο δεν βρηκαμε...

Βεβαια εμεις οι προνομιουχοι σχολναμε απο τις 2:30. Και τρεχουμε στα φροντιστηρια για να παρουμε το διπλωμα που κρινεται καθε φορα αναγκαιο για την δουλεια μας. Κι ολα αυτα για να μας πουν ορισμενες φορες οτι οι κανονισμοι εχουν αλλαξει και οτι το διπλωμα δεν αναγνωριζεται .

Τωρα θα μου πεις δεν ειναι προνομιο το οτι μας προσφερουν πληρη ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη, και πληρωμενη αδεια ασθενειας; Αν εξαιρεσουμε βεβαια το γεγονος οτι ο γιατρος παιρνει 7 η 8 λιρες για καθε επισκεψη, μας δινουν πισω τις 5.50, και δεν πρεπει να ξεπερασουμε τις 150 λιρες τον χρονο.

Οσο για την αδεια , μην τολμησεις να αρρωστησεις. Δευτερα - ειναι η αρχη της εβδομαδας . Ουτε Τριτη - ειναι το εργασιμο απογευμα . Οσο για Παρασκευη , εσενα στου ετυχε να σου τηλεφωνησουν στο σπιτι για να σου πουν οτι "δεν δικαιουσαι να εισαι αρρωστος σημερα επειδη ειναι Παρασκευη"; Ή να σου στειλουν γιατρο στο σπιτι γιατι υποψιαστηκαν πως δεν εισαι αρρωστος; Και παρακαλω οι επισκεψεις στους γιατρους μονο για σοβαρους λογους. Οχι τωρα να χρεωνουμε για μικροπραγματα οπως γριππη και προβληματα περιοδου!

Κι αν εχεις την τυχη να εισαι ταμιας , εχεις κι αλλα προνομια. Οπως π.χ. να πληρωνεις απο την τζεπη σου τα τυχον ελλειμματα. Γιατι σιγουρα θα γινουν λαθη. Και τα λαθη εδω πληρωνονται . Στην κυριολεξια .

Υπαρχει βεβαια η εναλλακτικη λυση. Να δηλωσεις το ελλειμμα σου. Το οποιο θα μπει στον φακελλο σου (ναι , ολους μας εχουν φακελλωμενους) με τα αναλογα συνεπακολουθα . Παντως δεν μπορειςνα το αρνηθεις, εκλογη εχεις . Τωρα αν εσυ θελεις να πληρωνεις, προβλημα σου.

Αν παλι για καποιο λογο ο ενας ταμιας απουσιαζει, κακη τυχη του αλλου . Που θα εργαζεται μονος. Κι αν ειναι και τελος του μηνα δεν θα προλαβει να παρει ανασα .

Γιατι βεβαια αντικαταστατης δεν υπαρχει. Εδω οι υπαλληλοι δεν αρκουν , αντικαταστατες θα ψαχνουμε; Και απο πανω, να εχεις να αντιμετωπισεις και τον κοσμο που τον εχουν πεισει οτι φταιμε εμεις για την ταλαιπωρια του.

Κι αν πανω σ'ολα αυτα προσθεσουμε και το γεγονος οτι οι συμβασεις μας δεν εχουν ανανεωθει απο το 1991 ; Κι'οτι ακομα η προταση τους ειναι για 0% ; Και μην νομιζεις οτι ολοι οι υπαλληλοι ειναι ψηλα αμοιβομενοι . Εκτος κι αν 250 λιρες τον μηνα θεωρουνται ψηλος μισθος!

Και πραγματικα ελπιζω οτι την επομενη φορα που θα με δεις δεν θα μου πεις παλι "Εσεις οι προνομιουχοι...". Στο ιδιο καζανι μας βραζουν ολους.

Ελπιδα Διαγορου

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΙ ΑΠΕΡΓΟΥΣ

Οι φύλακες στο λιμανι Λεμεσου μετα απο πολλες μερες απεργιας αναγκαστηκαν να κατεβουν σε απεργια πεινας. Η βαρβαρη επεμβαση της αστυνομιας και οι συλληψεις των απεργων, ειχαν σαν αποτελεσμα οι απεργοι να μην καταφερουν να κλεισουν την εισοδο του λιμανιου και να σταματησουν τα φορτηγα που κουβαλουν εμπορευματα για εισαγωγες και εξαγωγες. Ετσι το κυριο οπλο που εχουν για να πιεσουν την εργοδοσια δεν καταφεραν να το χρησιμοποιησουν αποτελεσματικα. Στη πραγματικοτητα παλευουν τελειως μονοι τους, απομονωμενοι, χωρις καμμια ουσιαστικη συμπαρασταση ακομα και απο τους αλλους συναδελφους τους στο λιμανι.

Ενω η Αρχη Λιμενων και η αστυνομια κτυπουν τους απεργους, οι συντεχνιες "σφαζονται" μεταξυ τους. Ριχνουν το φταιξιμο για την κατασταση η μια στην αλλη. Η ΠΕΟ και ΣΕΚ κατηγορουν την ΔΕΟΚ οτι χρησιμοποιει τους εργατες για να μπορεσει να αυξησει την επιρροη της στο χωρο παιζοντας το πιο μαχητικη. Η ΔΕΟΚ απο την αλλη κατηγορει την ΠΕΟ και τη ΣΕΚ οτι προδωσαν τους φυλακες του λιμανιου και κτυπουν την απεργια. Η ΠΑΣΥΔΥ στην οποια ειναι οργανωμενο ενα κομματι εργαζομενων στο λιμανι, ενω στην αρχη ηταν υπερ των απεργων μετα υποχωρησε και αυτη, καλωντας τους να τερματισουν την απεργια.

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι ολες οι συνδικαλιστικες γραφειοκρατιες που ειναι ανακατεμενες σε αυτη την απεργια εχουν παιξει ενα βρωμικο ρολο. Η ΠΕΟ και ΣΕΚ για να κρατησουν εξω τη ΔΕΟΚ κτυπουν την απεργια. Η ΔΕΟΚ που το παιζει μαχητικη στη συγκεκριμενη περιπτωση, ειναι ηδη ετοιμη να ξεπουλησει, ζητα απελπισμενα μεσολαβηση απο το υπουργειο και δηλωνει ετοιμη να σταματησει την απεργια. Αρκει δηλαδη να σωσει το κυρος της οτι εκανε ταχα οτι μπορουσε, και να αναγνωριστει σαν ισοτιμος συναιτερος με τις αλλες συντεχνιες και δεν την ενδιαφερει αν θα κερδισουν και οι εργατες. Αλλωστε εκει που εχει αναγνωριστει και καθεται διπλα απο τις αλλες συντεχνιες, δεν διαφοροποιειται σε τιποτα και εχει ξεπουλησει μαζι με τις αλλες συνδικαλιστικες γραφειοκρατιες τους αγωνες, οπως για παραδειγμα στο Βασιλικο ή στους οικοδομους.

Αυτοι που πληρωνουν τους καυγαδες των συντεχνιων ειναι οι ιδιοι οι εργαζομενοι, και στη συγκεκριμενη περιπτωση οι απεργοι φυλακες του λιμανιου της Λεμεσου. Προδομενοι απο τη συνδικαλιστικη γραφειοκρατια πρεπει να αναζητησουν συμμαχους μεσα στους ιδιους τους εργαζομενους. Οι φύλακες του λιμανιου της Λαρνακας, οι αλλοι εργαζενοι στα λιμανια, αχθοφοροι, λιμενεργατες, υπαλληλοι της Αρχης Λιμενων ειναι οι μονοι που μπορουν να τους βοηθησουν να κερδισουν τα αιτηματα τους. Μαζι με αυτους μπορουν να δωσουν την απαντηση στην αδιαλλαξια και τον ετσιθελισμο της εργοδοσιας. Ξεπερνωντας τα διασπαστικα κολπα των γραφειοκρατων πρεπει να συμπαρασταθουν στους απεργους φυλακες.

Οι υπαλληλοι της Αρχης Λιμενων, αμεσως με τις συλληψεις των φυλακων κατεβηκαν σε διωρη σταση συμπαραστασης. Αυτο ηταν μια καλη αρχη που πρεπει να βρει την συνεχεια της και σε αλλες κιντοποιησεις συμπαραστασης, εστω και παρα την θεληση των ηγεσιων των συντεχνιων τους. Η εισοδος του λιμανιου πρεπει να κλεισει οχι απο 12 φυλακες, αλλα απο ολους τους εργαζομενους στο λιμανι. Μονο ετσι μπορει να αντιμετωπιστει η αστυνομικη βια, εναντια στους απεργους και η αδιαλλαξια της διευθυνσης.

Ν.Α.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

«ΕΝΑΛΛΑΞΙΜΟΤΗΤΑ»: ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΒΡΩΜΟΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Η κυβερνηση συχνα σε δηλωσεις της αφηνει να νοηθει οτι οι οικονομικες δυσκολιες που αντιμετωπιζει οφειλονται κυρια στη Δημοσια Υπηρεσια. Αυτη υποτιθεται οτι απορροφα ενα μεγαλο μερος των κρατικων προϋπολογισμων εξ αιτιας δηθεν των ψηλων μισθων των υπαλληλων της, ενω μαλιστα δεν ειναι παραγωγικη. Οι προτασεις και απαιτησεις απο ολους για ληψη μετρων ωστε να περιοριστει το κρατικο μισθολογιο για "να μπουν στη θεση τους" οι "προνομιουχοι" εργατοϋπαλληλοι της, ειναι στην ημερησια διαταξη τα τελευταια χρονια.

Στην πραγματικοτητα η κυβερνηση και οι υπολοιποι προετοιμαζουν το εδαφος για περισσοτερες επιθεσεις εναντια στους δημοσιους υπαλληλους, ενω παραλληλα δινουν δικαιολογιες στα αφεντικα για επιθεσεις στους υπαλληλους του ιδιωτικου τομεα.

Απο τις σημαντικοτερες επιτυχιες τους για "επιλυση του προβληματος" ειναι το μορατοριουμ στις προσληψεις που εφαρμοζει η κυβερνηση. Παρ'ολο που ο ογκος εργασιας στις διαφορες υπηρεσιες δεν διεκπεραιωνεται ουτε κι αν οι υπαλληλοι εργαζονται 12ωρο, η κυβερνηση δεν προσλαμβανει το αναγκαιο προσωπικο. Περιμενει απο τους υπαλληλους που υπαρχουν να τα κανουν ολα.

Λιγοτερο γνωστη ειναι μια αλλη "επιτυχια" της, τα νεα σχεδια υπηρεσιας με τις "ομαδοποιημενες εναλλαξιμες θεσεις". **Ο υπαλληλος που προσλαμβανεται στις "ομαδοποιημενες εναλλαξιμες θεσεις" εκτελει, ουσιαστικα, καθηκοντα "εργατικου λειτουργου", μιας θεσης που υπηρχε απο πριν. Ομως τωρα θα πρεπει να περνα απο εξετασεις για σκοπους προσαυξησης και προαγωγης. Η ανωτερη κλιμακα στην οποια εχει πιθανοτητα να προαχθει ειναι στην Α7 και οταν πλεον θα πλησιαζει να βγει με συνταξη ενω εκεινοι που ειχαν διοριστει προηγουμενα σαν εργατικοι λειτουργοι εχουν περιθωριο μεχρι την Α11 και χωρις πτυχιο.**

Το χειροτερο ομως σημειο του μετρου αυτου ειναι η "εναλλαξιμοτητα". Ο υπαλληλος δηλαδη μπορει να μετατεθει απο το ενα υπουργειο στο αλλο ή ακομα και σε αλλη πολη, με δικαιολογια τις αναγκες τις Δημοσιας Υπηρεσιας. Αντι να προσλαβουν προσωπικο για να καλυψουν τα κενα θα ξεμπαλωνουν μια υπηρεσια για να μπαλωσουν καλυτερα μιαν αλλη. Εκεινος που θα πληρωνει τη νυμφη ειναι ο απλος υπαλληλος, αφου θα πηγαινει αναγκαστικα σαν μπαλακι απο εδω κι απο εκει, με ολη την φοβερη αναστατωση που αυτο μπορει να σημαινει για την προσωπικη του ζωη. Η εναλλαξιμοτητα εχει και ενα προσθετο προτερημα για την κυβερνηση. Μπορει να χρησιμοποιηθει, με προσχημα παντα τις "αναγκες", για τιμωρια των "ατιθασων" υπαλληλων, των συνδικαλιστικα ενεργων εργαζομενων, ή εστω απλα για απομονωση τους απο τους συναδελφους, αλλαζοντας τους τον χωρο δουλειας οποτε αυτο βολευει την διευθυνση.

Δυστυχως σ'αυτο το μετρο η κυβερνηση ειχε και τη συγκαταθεση της ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ.

Το μονο οπλο εναντια στις επιθεσεις αυτες του κεφαλαιου και της κυβερνησης ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης. Καθε συνειδητος εργαζομενος πρεπει να παλεψει εναντια στην προπαγανδα για τους δηθεν προνομιουχους υπαλληλους της Δημοσιας Υπηρεσιας. Να τονισει οτι αυτοι που μιλαν περισσοτερο εναντιον τους ειναι οι πραγματικοι προνομιουχοι αυτης της κοινωνιας, οι κεφαλαιοκρατες οι υπουργοι και οι μεγαλοδιευθυνταδες του ιδιωτικου και του δημοσιου τομεα, και οτι η ενοτητα θα οφελησει ολους τους εργαζομενους, ειτε ανηκουν στον δημοσιο ειτε στον ιδιωτικο τομεα.

Κικκος

ΥΠΟΔΗΣΗ

«την ευθυνη που φτασαμε ως εδω την εχουν οι συντεχνιες»

Μετα απο δεκα μηνες διαπραγματευσεων και αδιεξοδο εκλεισε η συλλογικη συμβαση στην υποδηση με την αποδοχη της προτασης των εργοδοτων. Οι εργαζομενοι πηραν 1.60 λιρες αυξηση στο βασικο εβδομαδιαιο μισθο και καποιες αυξησεις στις εισφορες στα ταμεια προνοιας και την ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη. Ποσά που ειναι λιγοτερα απο τους αλλους κλαδους (ενδυση, οικοδομοι) που εξασφαλισαν και μια μερα αυξηση της αδειας τους.

απο που ξεκινησαν

Η υποδηση ξεκινησε ζητωντας 2.50 λιρες αυξηση στο βασικο εβδομαδιαιο μισθο. Πολυ νωρις ομως η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια υποχωρησε στη 1.75.

Οι βιομηχανοι υποδησης δηλωσαν απο την αρχη οτι δεν προκειται να δεχτουν να δωσουν οτι και οι συναδελφοι τους, στους αλλους κλαδους. Κρατησαν μια αυταρχικη σταση με απειλες και εκβιασμους.

Παρολα αυτα η ηγεσια των συντεχνιων συνεχισε την υποχωρητικη της σταση. Ενω οι Γενικη Συνελευση της 15 του Ιουλη τους εξουσιοδοτησε "εν λευκω" να παρουν μετρα για να αναγκασουν τους εργοδοτες να υποχωρησουν, αυτοι προτιμησαν τα πηγαινε ελα στο υπουργειο εργασιας και τις εκκλησεις στους βιομηχανους για να "λογικευτουν". Το υπουργειο προσανατολιστηκε σε μια προταση για 1.65 τον πρωτο χρονο και 1.60 τον δευτερο χρονο αλλα οι εργοδοτες δεν δεχτηκαν τιποτα πανω απο 1.40 τον πρωτο χρονο και 1.50 τον δευτερο.

Τον περασμενο Σεπτεμβρη και αφου ο κλαδος ειχε πια κουραστει απο τις ατελειωτες διαπραγματευσεις η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια αποφασισε να προκυρηξει απεργια αν σε μια βδομαδα οι βιομηχανοι υποδησης δεν δεχονταν την προταση για 1.65 και 1.60 που την χαρακτηρισαν σαν τη τελευταια υποχωρηση τους.

Τελικα οι βιομηχανοι δεχτηκαν 1.60 για τον καθε χρονο και καμια κουβεντα για αυξηση της αδειας. Οι συντεχνιες αναστειλαν την απεργια και καλεσαν συνελευσεις αντιπροσωπων για να αποφασισουν για την προταση.

Οι αντιπροσωποι δεν μπορεσαν να αποφασισουν γιατι οι δυο συντεχνιες, ΠΕΟ και ΣΕΚ δεν συμφωνουσαν μεταξυ τους για την αποδοχη ή οχι της προτασης και αναγκαστηκαν να καλεσουν Γενικη Συνελευση των εργαζομενων για να "λυση" τη διαφορα.

η Γενικη Συνελευση

Η Γενικη Συνελευση που εγινε σε εργασιμη αλλα απληρωτη ωρα στις 28 του Σεπτεβρη ειχε μαζικη συμμετοχη. Πανω απο 1500 εργαζομενοι στην υποδηση, γεμισαν το θεατρο Μιμοζα.

Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια που ειχε το προεδρειο της συνελευσης προσπαθησε να πεισει τον κοσμο οτι εκανε το παν για κερδισουν αλλα οι εργοδοτες ηταν ανενδοτοι. Ο επροσωπος της ΠΕΟ προτεινε να γινει δεχτη η προταση των εργοδοτων γιατι η διαφορα ηταν ελαχιστη, 5 σεντ.

Απο τη μερια του ο εκπροσωπος της ΣΕΚ προτεινε απορριψη της προτασης και απεργια διαρκειας αφου δωθει πρωτα αλλη μια εβδομαδα προθεσμια στους εργοδοτες. Δικαιολογησε την προταση του λεγοντας: *"Τα 5 σεντ ειναι 14 με το τιμαρυθμο... η εχτιμηση μας ομως δεν αφορα το χρημα καθ'αυτο. Αν υποχωρησουμε απο την προταση που χαρακτηρισαμε σαν τελειωτικη, θα επιτρεψουμε στο συδεσμο βιομηχανων υποδησης, μετα απο το τροπο που μας φερτηκε, να επιβαλει την θεληση του. Αν γινει αυτο, θα ενθαρυνθουν και αλλοι συνδεσμοι εργοδοτων να κανουν τα ιδια."*

Αν δεν ξεραμε ποιος τα ελεγε αυτα θα νομιζαμε οτι προκειται για μια εκρηξη μαχητικου συνδικαλισμου και εργατικης αλληλεγγυης. Οταν ομως ολα αυτα προερχονται απο τον εκπροσωπο της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας της ΣΕΚ που μαζι με την ΠΕΟ ηταν υπευθυνοι για ολους τους προηγουμενους χειρισμους που οδηγησαν τον κλαδο στο αδιεξοδο, να εχει να διαλεξει αναμεσα στην απεργια για 5 σεντ ή την αποδοχη μια ξεπουληματικης συμφωνιας τοτε προκειται για σκετη δημαγωγια.

Ουτε και η συνελευση ομως φανηκε να πειθεται απο τους γραφειοκρατες. Ουτε απο τους "ρεαλιστες" και "υπευθυνους" της ΠΕΟ, ουτε απο τους "μαχητικους" της ΣΕΚ.

Μια εργατρια που πηρε το λογο ειπε: *"την ευθυνη που φτασαμε ως εδω την εχουν οι συντεχνιες. Ο αγωνας επρεπε να γινει απο τον Μαη - Ιουνη μαζι με τους αλλους κλαδους. Σημερα οι βιομηχανοι εκαναν τις εξαγωγες τους. Αν κανουμε μια, δυο μερες απεργια, θα χρειαστουμε δεκαπεντε χρονια με τα 5 σεντ να καλυψουμε τα μεροκαματα που θα χασουμε"*. Οι περισσοτεροι εργαζομενοι που μιλησαν εκαναν την ιδια κριτικη στις συντεχνιες, που αφησαν μονο του το κλαδο και δεν φροντισαν να κλεισουν συμφωνια για ολους τους κλαδους μαζι. Το κλιμα εναντια στη γραφειοκρατια ηταν πολυ εντονο. Ενας εργατης τους ειπε: *"απο τοτε που παιρνετε τις εισφορες μας απο τον μαστρο ουτε ερχεστε να μας δειτε, ουτε νοιαζεστε για μας"*.

στην συνελευση ξεσπασε η αγανακτηση των εργατων

Ακομα και αυτοι που μιλησαν υπερ της απεργιας ηθελαν να ξεκινησει αμεσως η απεργια και οχι μετα απο μια βδομαδα. Ενας μαλιστα προτεινε αν θα γινει απεργια να ξαναγυρισουν στο αιτημα για 1.75 αυξηση.

Οταν οι γραφειοκρατες ζητησαν απο το κοσμο να ψηφισει, οι περισσοτεροι εργατες σηκωθηκαν να φυγουν. Πολλοι πεταξαν τα ψηφοδελτια που τους εδωσαν φωναζοντας εναντια στην ηγεσια των συντεχνιων οτι διασπα το κοσμο και διαλυει τον κλαδο. Τελικα δεν μπορεσε να γινει ψηφοφορια και να παρθει αποφαση με αποτελεσμα η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια να προχωρησει τις επομενες μερες σε μυστικη ψηφοφορια στους τοπους δουλειας που αποφασισε την αποδοχη της προτασης των εργοδοτων. Δεν εχουν μεχρι στιγμης ανακοινωθει αναλυτικα αποτελεσματα για να ξερουμε ποσα ηταν τα ναι, ποσα τα οχι και ποση η αποχη.

τι μπορουσε να γινει

Η Γενικη Συνελευση βρεθηκε πραγματικα σε ενα διλλημμα που η απαντηση δεν μπορουσε να ειναι απλα ναι ή οχι. Και οι δυο προτασεις ηταν κακες. Η συμφωνια εκανε πολλες παραχωρησεις στους μαστρους, ενω η απεργια δεν θα μπορουσε να κρατησει και να νικησει διεκδικωντας 5 σεντ αυξηση.

Η ευθυνη για αυτο το αδιεξοδο βαραινει την συνδικαλιστικη γραφειοκρατια. Επρεπε να συντονισει το αγωνα της υποδησης με τους αλλους κλαδους που κινητοποιηθηκαν τον περασμενο Μαη - Ιουνη και εκλεισαν τις συμβασεις με καλυτερους ορους. Για πρωτη φορα μετα απο πολλα χρονια οι περισσοτεροι κλαδοι ειχαν κοινα αιτηματα, για μειωση ωραριου, για αυξησεις, για αδεια. Αντι να συνδεσει ολους αυτους τους κλαδους σε ενα κοινο μεγαλο αγωνα η γραφειοκρατια προτιμησε να κλεινει μια - μια συμβαση χωριστα. Την υποδηση ειδικα την απομονωσε τελειως ακομα και απο την ενδυση που αλλες φορες εκλειναν κοινη συμβαση. Η δικαιολογια οτι αμα εκλειναν οι αλλες συμβασεις οι εργοδοτες θα δεχονταν και στην υποδηση τα ιδια αποδειχτηκε κοροϊδια.

Ακομα φανηκε οτι το υψος των αιτηματων που υποβληθηκαν ηταν απο την αρχη χαμηλο. Οταν οι ιδιες οι συντεχνιες περιοριζουν απο μονες τους το υψος των αιτηματων με διαφορες δικαιολογιες, για παραγωγικοτητα και ανταγωνιστικοτητα των βιομηχανιων ειναι σχεδον σιγουρο οτι οταν αρχισουν οι συμβιβασμοι θα οδηγησουν στα αδιεξοδα των 5 σεντ. Το υψος των αιτηματων πρεπει να καθοριζεται απο το τι εχουν αναγκη οι εργαζομενοι και ποσα μπορουν να αναγκασουν τους εργοδοτες να τους δωσουν και οχι ποσα ειναι διατεθημενοι να δωσουν οι επιχειρηματιες. Οταν τον Μαη, Ιουνη οι βιομηχανοι, ηταν στριμωγμενοι με τις εξαγωγες παπουτσιων μπορουσαν να εξαναγκαστουν να δωσουν πολλα περισσοτερα απο οτι τον Σεπτεβρη που επεσαν οι δουλειες.

Για να γινουν αυτα επρεπε οι ιδιοι οι εργαζομενοι να πιεζουν την γραφειοκρατια και να την ελεγχουν συνεχεια μεσα απο Γενικες Συνελευσεις. Οι Γενικες Συνελευσεις ειναι τα ανωτερα οργανα των συντεχνιων και πρεπει να παιρνουν αποφασεις που να δεσμευουν την ηγεσια των συντεχνιων για συγκεκριμενα μετρα, μεσα σε συγκεκριμενο χρονο. Οι "εν λευκω" εξουσιοδοτησεις αφηνουν ελευθερα τα χερια της γραφειοκρατιας για καθε ειδους ελιγμους και συμβιβασμους.

Ακομα ομως και την τελευταια στιγμη που η γραφειοκρατια οδηγησε τον κλαδο σε αδιεξοδο στην Γενικη Συνελευση δεν ηταν ολα χαμενα. Θα μπορουσε οπως προταθηκε απο καποιον οι εργαζονενοι να ξαναγυρισουν στα παλια τους αιτηματα, οχι βεβαια στη 1.75 αλλα στις 2.50 λιρες, αυξηση της αδειας και τα αλλα και να προχωρησουν σε απεργια για αυτα και οχι για την κοροϊδια των 5 σεντ. Αν μπορουσαν καποιοι άγωνιστες εργατες να οργανωθουν γυρο απο μια τετοια προταση θα ειχαν καλες πιθανοτητες να κερδισουν τη συνελευση και να αναγκασουν τη γραφειοκρατια να προχωρησει σε πραγματικο αγωνα.

Η μαχη στην υποδηση δυστυχως δεν ειναι ουτε η πρωτη ουτε η τελευταια που χανεται εξαιτιας της στασης της συνδικαλιστκης γραφειοκρατιας. Το ξεκαθαρισμα ομως σε καποιους εργαζομενους της υποδησης αλλα και αλλων κλαδων του γιατι χαθηκε και πως μπορουσε να κερδιθει θα δωσει περισσοτερες προοπτικες στις μικρες και μεγαλες μαχες που ερχονται για να εχουν ενα νικηφορο αποτελεσμα.

Ντινος Αγιομαμιτης

ακονιζουν τα δοντια τους για φαγωμα της ΑΤΑ μετα τις εκλογες

Τα αφεντικα και η κυβερνηση τους, κατω απο το βαρος των οικονομικων προβληματων του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου αποφασισαν να ακολουθησουν μια πολιτικη "ελαφρυνσεων" της εργατικης ταξης. Θελουν να ξαλαφρωσουν τους εργαζομενους απο τα μεγαλα βαρη που ειναι υποχρεωμενοι να κουβαλουν. Ετσι διαλεξαν το πιο μεγαλο, συμφωνα με την γνωμη τους, απο αυτα τα βαρη, το καλαθι της αυτοματης τιμαριθμικης αναπροσαρμογης, την γνωστη μας ΑΤΑ.

Σ'αυτο το καλαθι μπαινει το κοστος, υποτιθεται, των πιο σημαντικων προϊοντων για να αποφασιστει το υψος της τιμαριθμικης αναπροσαρμογης που θα παρουν οι εργαζομενοι. Δεν φτανει που ετσι και α λλοιως αυτο ειναι ηδη αρκετα ελαφρυ και το παιρνουμε 6 μηνες καθυστερημενα, τωρα οι εργοδοτες θελουν να το ελαφρυνουν ακομα περισσοτερο βγαζοντας τα πιο πολλα προϊοντα απο αυτο ή ακομα καλυτερα γι'αυτους να το καταργησουν.

Στην απαιτηση των εργοδοτων για καταργηση ή τροποποιηση της ΑΤΑ η κυβερνηση Βασιλειου απαντησε με ενα μεγαλοπρεπες, ΟΧΙ, ..ποτε πριν τις εκλογες!!! Που σημαινει οτι μετα τις εκλογες θα επανεξετασει το αιτημα της ΟΕΒ. Στην πραγματικοτητα τους ζητα να κανουν υπομονη να μας "γελασει" να την ξαναψηφισουμε και μετα θα μας την φερει. Θα συνεχισει να υπερασπιζεται τα συμφεροντα των εργοδοτων οπως εκανε αυτα τα τρια χρονια.

Οι συντεχνιες δηλωνουν ανενδοτες και αποφασισμενες να υπερασπιστουν την ΑΤΑ οσο "βαρος" και αν ειναι για τους εργαζομενους. Για να δειξουν ομως ποση ωριμοτητα και υπευθηνοτητα τις χαρακτηριζει, προετοιμαζουν καλου κακου τους εργαζομενους για το χειροτερο, αφου οπως παραδεχονται, η ν.Κυπρος ειναι η μονη χωρα στην νεα Ευρωπη οπου οι εργαζομενοι πρεπει να σηκωνουν ενα "αβασταχτο βαρος" σαν της ΑΤΑ.

Το περιεργο σε ολη αυτη την ιστορια ειναι οτι οσο πιο ελαφρυ γινεται το καλαθι της ΑΤΑ για τους εργαζομενους, τοσο πιο βαρυ γινεται το πουγκι των αφεντικων.

Εφορμουν οι εργοδοτες σαν τα ορνεα, εναντια στην ΑΤΑ και αν δεν τους φαρασουμε, μεχρι να τελειωσουν δεν θα εχει μεινει παρα μονο ο σκελετος της.

Σταυρος Σιδερας

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπαναστασηση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ε/κ διεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τ/κ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
✉ Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
☎ 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ

Συντροφοι

Η Αριστερη Πτερυγα υπαρχει σαν αριστερη οργανωση (αρχικα σαν Αριστερη Πτερυγα της ΕΔΕΚ) απο το 1981, και απο αρκετα νωριτερα σαν ταση μεσα στην νεολαια της ΕΔΕΚ. Για πολλα χρονια, η οργανωση σας ηταν, απο αποψη ογκου και παρουσιας, η κυριαρχη οργανωση της εξωκοινοβουλευτικης αριστερας στην νοτια Κυπρο.

Τα γεγονοτα και οι πολιτικες εξελιξεις ομως των τελευταιων χρονων διεθνως και στην Κυπρο εβαλαν σε πολυ σοβαρη αμφισβητηση τον πολιτικο προσανατολισμο της οργανωσης σας.

Τα προβληματα χειροτερεψαν τελευταια επειδη οι περισσοτερες οργανωσεις του εξωτερικου που εχουν την ιδια πολιτικη με σας, ξεκινωντας απο την μεγαλυτερη και σημαντικοτερη απο αυτες, την αγγλικη οργανωση Militant, διασπαστηκαν. Η διασπαση εγινε γυρω απο το διλλημα αν ο Militant θα συνεχιζε να δουλευει σαν "εισοδιστικη" ταση μεσα στο Εργατικο Κομμα, ή αν επρεπε να προχωρησει στο χτισιμο μιας ανεξαρτητης αριστερης οργανωσης. Ενα διλλημα που οι αποτυχιες και η δεξια κατρακυλα του αγγλικου Εργατικου Κομματος, το εκανε πολυ επιτακτικο.

Εξαιτιας ολων αυτων συντροφοι η οργανωση σας αντιμετωπιζει σοβαρες δυσκολιες. Εχει χασει την παλια της αυτοπεποιηθηση, και βρισκεται σε σημαντικη υποχωρηση. Η παρουσια της οργανωσης και της εφημεριδας στο κινημα εχει μειωθει δραστικα. Ειναι ωρα να αντιμετωπισετε καποιες πραγματικοτητες, απο τον γενικοτερο πολιτικο προσανατολισμο σας ως την σταση σας στους υπολοιπους αριστερους μεσα στο κινημα.

Η "Εργατικη Δημοκρατια", που υπαρχει μεσα στην ακρα αριστερα απο το 1979, θεωρει σαν κεντρικα στην πολιτικη της την αντιπαραθεση, το διαλογο, και ιδιαιτερα τη κοινη δραση, οπου αυτη ειναι δυνατη, με τις αριστερες οργανωσεις και κομματα.

Ομως για πολλα χρονια, οι προσπαθειες μας για συνεργασια και διαλογο με την οργανωση σας σκονταφταν πανω στην αρνητικη σας σταση:

- Συμφωνησατε μαζι με αλλους να μας αποκλεισετε απο την "Κοινη Κινηση Ελληνοκυπριων και Τουρκοκυπριων", ακομα και μετα που οι ιδιοι οι τουρκοκυπριοι της Κινησης, εκτιμωντας την επαναπροσεγγιστικη μας δραση, ζητησαν την συμμετοχη μας σε αυτην.

- Η αντιδραση με το μαζεμα υπογραφων στην απελαση απο την κυβερνηση του Τζεγκιζ, του κουρδου απο την βορεια Κυπρο που ερωτευτηκαν και παντρευτηκαν με την ελληνοκυπρια Αλεξια, ηταν μια απο τις πιο επιτυχημενες και γνησιες στιγμες του επαναπροσεγγιστικου κινηματος γενικα. Σας προτειναμε συνεργασια, αρνηθηκατε.

- Αρνηθηκατε να συνεργαστειτε και αντιδρασατε στην καμπανια για αποφυλακιση του επαναπροσεγγιστη αντιρησια στην στρατευση Γ. Παρπα, μια επαναπροσεγγιστικη και αντιμιλιταριστικη κινητοποιηση που για πρωτη φορα κινητοποιησε τοσο κοσμο, ιδιαιτερα νεους, σε μια πολιτικη διαφορετικη απο την γνωστη υποκριτικη επισημη επαναπροσεγγιση της κυβερνησης και των "ενδοτικων" κομματων.

- Οταν τελικα η παρουσια και η δραση μας σας αναγκασε να παραδεχτητε την ιδια την υπαρξη μας, το '89 με την εκδοση μιας παμφλεττας με τον τιτλο "Ο Σεχταρισμος και το Εθνικο Ζητημα", μας αντιμετωπισατε με τον ιδιο απαραδεκτα εχθρικο τροπο γραφωντας στην εισαγωγη της για μας οτι *"Η Κυπριακη εργατικη ταξη ειχε την ευτυχια να στερηθει για χρονια της παρουσιας τετοιων σεχταριστικων ομαδων"*.

Ποιες ηταν ομως οι πολιτικες διαφωνιες πανω στις οποιες στηριζατε μια τετοια σταση απεναντι μας; Η δικη μας παντως κριτικη της οργανωσης σας, αφορουσε πρωτα και κυρια οτι: - **Αντι να εχετε ενα διεθνιστικο προσανατολισμο στο Κυπριακο υποστηριζατε την «αποτροπη της διχοτομησης» και την «ενιαια Κυπρο», πραγμα που σας εκανε να συμπορευεστε με την κυριαρχη εθνικιστικη ιδεολογια. - Χαρακτηριζατε τα σταλινικα καθεστωτα της ΕΣΣΔ και των ανατολικων χωρων σαν "εκφυλισμενα εργατικα κρατη", με αποτελεσμα αναμεσα σε αλλα να μη καταγγελετε τον ιμπεριαλιστικο ρολο της ΕΣΣΔ. - Ακολουθουσατε παση θυσια την τακτικη του εισοδισμου με αποτελεσμα να υποστηριζετε κομματα οπως την ΕΔΕΚ και το ΑΔΗΣΟΚ, εναντια στο ΑΚΕΛ.**

Νομιζουμε οτι τα συνταραχτικα γεγονοτα των δυο-τριων τελευταιων χρονων, οχι μονο στις χωρες του δηθεν "υπαρκτου σοσιαλισμου", αλλα και μεσα στην ιδια την νοτια Κυπρο, **θα επρεπε** να σας εχουν ξεκαθαρισει γιατι διαφωνουμε με ολα αυτα τα σημεια της πολιτικης σας.

Για το Κυπριακο, παραδεχεστε στην παμφλετα σας οτι πραγματι:

"αν επιχειρησει κανενας μια συγκριση των αναλυσεων της Οργανωσης απο τον καιρο της υπαρξης της μεχρι σημερα θα βρει πολυ περισσοτερες αναφορες στην 'αποτροπη της διχοτομησης', την 'ενιαια σοσιαλιστικη Κυπρο' κοκ, οσο πηγαινει πισω στον χρονο."

Ομως ο πραγματικος λογος για αυτην την αλλαγη στην εμφαση, δεν ειναι, οπως γραφετε παρακατω, το οτι *"οσο περνουν τα χρονια και θεμελιωνεται στη συνειδηση της εργατικης ταξης των δυο κοινοτητων το αισθημα οτι θα ζησουν χωριστα, οι μαρξιστες ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ ΝΑ ΔΙΝΟΥΝ ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ σε αντιπαραθεση με τα δυο κρατη ή τη σοσιαλιστικη ομοσπονδια, συνομοσπονδια..."*. Ο πραγματικος λογος δεν μπορει να ειναι η αλλαγη στην συνειδηση των μαζων. Ετσι και αλλοιως, η εργατικη ταξη της μιας κοινοτητας, της τουρκοκυπριακης, ειχε "θεμελειωμενη" στην συνειδηση της την διαθεση να "ζησει χωριστα" απο την καταπιεστικη ελληνοκυπριακη αστικη ταξη πολυ πριν το '74.

Εκεινο που αναγκασε και εσας και αλλους αριστερους με παρομοια πολιτικη να βαλετε στο περιθωριο την πολιτικη του "κοινου αντικατοχικου αγωνα" με τους τουρκοκυπριους για την "αποτροπη της διχοτομησης" ηταν το σιοκ της επαφης με τους τουρκοκυπριους αριστερους τα τελευταια χρονια. Αυτη η επαφη εκανε σε ολους σας οδυνηρα ξεκαθαρο αυτο που εμεις τονιζαμε απο την αρχη. Δηλαδη οτι το συνθημα της ελληνοκυπριακης αριστερας, ο "κοινος αντικατοχικος αγωνας ελληνοκυπριων τουρκοκυπριων", ειτε σκετος ειτε με την δικη σας προσθηκη "για τον σοσιαλισμο", δεν μπορουσε παρα να ακουγεται σαν εθνικιστικη υποκρισια στα αυτια των τουρκοκυπριων που ειχαν καταπιεσθει τοσα χρονια πριν το '74 απο την ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη.

Σημερα μπορει να εχει γινει σχεδον αυτονοητο και σε σας και σε αλλους αριστερους οτι οι "αντικατοχικες πορειες" ειναι σωβινιστικες εκδηλωσεις που διασπουν ακομα παραπανω τους εργαζομενους των δυο κοινοτητων. Ομως πριν λιγα χρονια, ζητουσατε την συμμετοχη σας στην "*αντικατοχικη πορεια απο τον Πυργο στη Δερυνεια*" η οποια επρεπε "*να αποτελεσει πολο συσπειρωσης των πρωτοπορων στοιχειων στον αγωνα για την ελευθερια της Κυπρου και το σοσιαλισμο*" (Σ.Ε. νο. 150 Ιουλης 85). Οταν ακομα γραφατε στην "Σοσιαλιστικη Εκφραση" του Φεβραρη του 86 *"Αν πραγματικα ενδιαφερεται η ηγεσια της ΕΔΕΚ να δυναμωσει την αμυνα της Κυπρου πρεπει να στραφει αλλου, να επιστρεψει στο συνθημα της Πολιτοφυλακης που εγκατελειψε...* " ουσιαστικα ζητουσατε απο την σωβινιστικη ΕΔΕΚ να επιστρεψει στο ακομα μαχητικοτερο σωβινιστικο παρελθον της του "καθε σπιτι και καστρο, καθε πατριωτης και στρατιωτης".

Αυτη η πολιτικη στηριζονταν στην συγχιση της εθνικιστικης μαχητικοτητας με την κοινωνικη προοδευτικη ριζοσπαστικοποιηση. Τα γεγονοτα των τελευταιων χρονων εχουν κανει ολοφανερο ποσο επικινδυνη ειναι αυτη η συγχιση. Ιδιαιτερα μετα τις "εθνοφυλακες" του Αλωνευτη, και τις "πορειες επιστροφης".

Για τον εισοδισμο, η προσπαθεια εφαρμογης του παση θυσια σας αφησε αρχικα μεσα στην σωβινιστικη ΕΔΕΚ. Σαν αποτελεσμα, στις εκλογες υποστηριζατε τον απορριπτικο σωβινιστη Λυσσαριδη σαν "αριστερο υποψηφιο" αντι να υποστηριξετε το πραγματικο μαζικο κομμα της εργατικης ταξης, το ΑΚΕΛ. Οι αντιφασεις αυτες ηταν τοσο μεγαλες, που οταν εμφανιστηκε το ΑΔΗΣΟΚ αρπαχτηκατε απο αυτο σαν απο σανιδα σωτηριας με αποτελεσμα να κανετε στο "Εμπρος" δηλωσεις οπως: "*Η δημιουργια του ΑΔΗΣΟΚ με την πολυφωνικη του υποσχεση εδωσε νεες ελπιδες για μια νεα μορφη οργανωμενης δομης στο αριστερο χωρο*". Για να αναγκαστητε αργοτερα να παραδεχτειτε αυτο που ηταν ολοφανερο ακομα και στην μεγαλη πλειοψηφια των ακελικων, οτι το ΑΔΗΣΟΚ δεν ηταν τιποτα παραπανω απο μια δεξια διασπαση, οπως ακριβως το χαρακτηρισαμε εμεις απο την αρχη. Αυτα δειχνουν πως η επιμονη μας ολα αυτα τα χρονια οτι στις σημερινες συνθηκες στην Κυπρο χρειαζεται το ανεξαρτητο χτισιμο ενος επαναστατικου κομματος, δεν ηταν σεκταριστικη, αλλα απλα ρεαλιστικη.

Για την ΕΣΣΔ και τις ανατολικες χωρες, η αναλυση σας οτι ηταν "εργατικα κρατη", εστω και "εκφυλισμενα", οδηγησε και εσας να δειτε την διαλυση των κρατικοκαπιταλιστικων σταλινικων καθεστωτων σαν ηττα του κινηματος. Την χαρακτηρισατε μαλιστα, στην Σοσιαλιστικη Εκφραση του Απριλη του '90, *"καταρρευση της εθνικοποιημενης σχεδιασμενης οικονομιας"*, *"ιστορικο πισωγυρισμα για την εργατικη ταξη"* και *"αντεπαναστασηη"*.

Αυτη η πολιτικη ειναι εξισου υπευθυνη με τον εισοδισμο και την σταση σας στο Κυπριακο για τα προβληματα που αντιμετωπιζεται σημερα. Σας οδηγησε στην απογοητευση την ηττοπαθεια και την εσωστρεφεια. Σας εκανε να βλεπετε υποχωρηση του εργατικου κινηματος.

Και ομως, η εποχη συντροφοι ειναι πολυ διαφορετικη.

Η καταρρευση του κρατικου καπιταλισμου, η ηττα του σταλινισμου ειναι μερος της κρισης του παγκοσμιου καπιταλιστικου συστηματος, που συγχρονως την χειροτερευει. Οχι μονο δεν ειναι "ιστορικο πισωγυρισμα", αλλα σημαινε το ανοιγμα νεων δρομων για την παγκοσμια εργατικη ταξη.

Μπηκαμε βεβαια σε μια εποχη κρισης, ασταθειας, και πολεμων. Μπηκαμε σε μια εποχη που αναβιωνουν "ξεχασμενα" τερατα οπως ο φασισμος, και ξεσπουν εθνικιστικες συγκρουσεις στις τεσσερεις γωνιες του πλανητη. Ειναι εξισου ομως μια εποχη εξεγερσεων και επαναστασεων. Τα σημαδια τα εχουμε δει, στην εξεγερση των πεινασμενων του Λος Αντζελες μεσα στην καρδια του υποτιθεμενου νικητη του ψυχρου πολεμου, στην μεγαλυτερη απεργια για δεκαετιες στην Γερμανια, την υποτιθεμενη ατμομηχανη της ΕΟΚ. Στις φανταστικες κινητοποιησεις τελευταια των ελληνων και των ιταλων εργατων. Και στις απεργιες και τις συγκρουσεις που αρχισαν να εμφανιζονται ακομα και στην ν. Κυπρο, στην διαβρωση της ικανοτητας της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας να ελεγχει την εργατικη ταξη.

Παντα η κριση φερνει μαζι με τους κινδυνους, τον πολεμο και τον φασισμο, και τις ευκαιρειες, την εξεγερση των εργατων, το ανοιγμα του δρομου για την αυτοαπελευθερωση της εργατικης ταξης, και τον σοσιαλισμο απο τα κατω. Παντα ξαναφερνει το διλλημα της Ροζας Λουξεμπουργκ, "σοσιαλισμος ή βαρβαροτητα". Ποτε δεν υπηρξε μια σκετη και καθαρη εποχη επαναστασεων. Ολη η ιστορια του 20ου αιωνα, οι δυο Παγκοσμιοι Πολεμοι και οι διαφοροι φασισμοι τους, αυτο ακριβως μας δειχνουν.

Αντιθετα ομως με πριν 60-50 χρονια, με την ανοδο του φασισμου στην Ευρωπη και τον 2ο Παγκοσμιο Πολεμο, σημερα το βαρος του του σταλινικου μονολιθου εχει αρχισει να σηκωνεται απο την πλατη του παγκοσμιου εργατικου κινηματος. Σημερα οι ιδεες του επαναστατικου μαρξισμου μπορουν να ζωντανεψουν πιο ευκολα στην Δυση, αλλα ακομα και στην Ανατολη.

Το χτισιμο της επαναστατικης οργανωσης σημερα στην ν. Κυπρο οχι μονο ειναι αναγκαιο, αλλα ειναι και δυνατο. Παρα τους κινδυνους, οι προοπτικες της επαναστατικης αριστερας σημερα ειναι καλυτερες απο οτι ηταν για πολλες δεκαετιες. Η κοινη δραση, η συνεργασια και η ενοτητα των δυναμεων που υποστηριζουν την ταξικη παλη και την σοσιαλιστικη επανασταση μπορει να δωσει μια σημαντικη ωθηση σε αυτο το στοχο. Για αυτο συντροφοι, δεν ειναι μια εποχη που επιτρεπει στους επαναστατες την εσωστρεφεια και την παθητικοτητα. Πρεπει να βρειτε το θαρος να παρετε τα μηνυματα της εποχης. Να βρειτε την πολιτικη θεληση για να αφησετε γρηγορα και αποφασιστικα πισω σας πολιτικες που ετσι και αλλοιως η κριση τις εχει βαλει στο περιθωριο.

Συντροφικα

Εργατικη Δημοκρατια

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

"ειναι αδυνατο να εργαζεται καποιος και ταυτοχρονα να σπουδαζει"

Ο Αντρος Προκοπιου ειναι ενας εργαζομενος που θελησε να δοκιμασει να φοιτησει στο "Κυπριακο Πανεπιστημιο" που την λειτουργια του εγκαινιασε με πολυ περηφανεια ο προεδρος Βασιλειου πριν λιγες μερες. Φοιτητης του κλαδου της τουρκολογιας ο Αντρος, που ειναι παραπληγικος και εργαζεται σαν δημοσιογραφος, σκεφτεται να εγκαταλειψει τις σπουδες του. Του ζητησαμε να μας εξηγησει τους λογους που τον οδηγησαν σε αυτες τις σκεψεις.

Αντρο, ενω περασες στο πανεπιστημιο και αρχισες να παρακολουθεις τα μαθηματα, μαθαμε οτι σκεφτεσαι να τα παρατησεις. Ποιοι ειναι οι λογοι που σε εκαναν να σκεφτεσαι κατι τετοιο;

Οι λογοι ειναι οικονομικοι. Για μενα το διλημμα ειναι **επιβιωση ή παραπανω μορφωση.** Για να μπορω να φοιτω και να παρακολουθω τα μαθηματα και ταυτοχρονα να συνεχιζω να εργαζομαι, αναγκαστικα να μην παρω ολα τα μαθηματα. Αφησα πισω την γλωσσα και τα προαιρετικα μαθηματα. Αυτο φυσικα ειναι εναντια στους κανονισμους και με ολες τις συνεπειες που σημαινει στην μορφωση και στην βαθμολογια μου. Παραλληλα αναγκαζομαι να φευγω απο το πανεπιστημιο κατευθεια για την δουλεια. Εχω ενα εξαντλητικο ωραριο απο τις 8.30 το πρωί μεχρι τις 8.30 το βραδυ και μετα μελετη. Δεν μπορω να αφησω την δουλεια μου. Ειναι το μονο μεσο που εχω για να επιβιωσω. Μετα τις διαμαρτυριες μου πηρα υποσχεσεις οτι θα καλυψουν τα 2/3 του μισθου μου.

Ομως το προβλημα δεν ειναι προσωπικο. Ουτε θεμα φιλανθρωπιας, καποιος να καλυψει τα δικα μου εξοδα. Ειναι θεμα ισων ευκαιριων. Εδω υπαρχει και αλλος συμφοιτητης που εργαζεται και αντιμετωπιζει τα ιδια προβληματα. Εξαλλου γιατι να στερει το πανεπιστημιο τη δυνατοτητα καποιου εργαζομενου να συνεχισει τις σπουδες του; Για ποιες ισες ευκαιριες μορφωσης μιλαμε; Σημερα με την ολη οργανωση του πανεπιστημιου, οπως η υποχρεωτικη φοιτηση πρωί και απογευμα, καθως και η υποχρεωση παρακολουθησης ολων των μαθηματων του κλαδου, ειναι **ανθρωπινως αδυνατο να εργαζεται καποιος και ταυτοχρονα να σπουδαζει.**

Τι νομιζεις οτι επρεπε να γινει για να ξεπεραστει αυτο το προβλημα;

Υπηρξε κακος προγραμματισμος, στην βιασυνη των αρχων να λειτουργησουν το πανεπιστημιο, πολλα δεν εγιναν. Ομως υπαρχει τροπος να λυθουν αυτα τα προβληματα. Χρειαζεται η προσληψη και αλλων καθηγητων και η εισαγωγη ειδικων προγραμματων για τους εργαζομενους. Επισης πρεπει να μπει στον προυπολογισμο του πανεπιστημιου, ενα ποσο με το οποιο να καλυπτει τους μισθους των εργαζομενων που θα εξασφαλισουν μια θεση στο πανεπιστημιο. Ουσιαστικα σημερα, αφαιρειται το δικαιωμα καθε εργαζομενου να σπουδασει και ετσι δημιουργειται μια προνομιουχα ταξη. Μολις συσταθει η Συγκλητος το προβλημα αυτο πρεπει να ειναι το κυριο μελημα της.

Σαν ατομο με ειδικες αναγκες, σαν παραπληγικος, που πρεπει να διακινησαι με καρεκλα, που εχεις αναγκη απο ειδικες διαρηθμυσεις προσβασης και ειδικες διευκολυνσεις στις εγκαταστασεις υγιεινης αντιμετωπισες ειδικες δυσκολιες;

Εχουν κανει ενα πανεπιστημιο μονο για αρτημελεις. Δεν πηραν καμια προνοια στα σχεδια για την διαμορφωση του πανεπιστημιου, ωστε να μπορουν να χρησιμοποιουν και οι αναπηροι τους χωρους του. Ενας αναπηρος ειτε σπουδαζει ειτε οχι, εχει καθε δικαιωμα να μπορει να χρησιμοποια ολους τους χωρους του πανεπιστημιου οπως τη βιβλιοθηκη, τις αιθουσες διαλεξεων, τη καντινα, εξισου ανετα οπως καθε αλλο ατομο.

Μετα τις διαμαρτυριες μου ειναι γεγονος οτι εχουν γινει δυο χωροι σταθμευσης για αναπηρους και εχει διαπλατυνθει η εισοδος και διαρυθμιστει καταλληλα ενα αποχωρητηριο στο ισογειο. Υποσχεθηκαν συντομα να τοποθετησουν κινητες ραμπες σ'ολους τους χωρους. Ομως εξακολουθει να υπαρχει προβλημα με την βιβλιοθηκη που βρισκεται στον πρωτο οροφο. Γι'αυτο απαιτησα την εγκατασταση ειδικου ανελκηστηρα και υποσχεθηκαν να τον εγκαταστησουν. Εμεις σαν αναπηροι δεν ζηταμε ουτε ειδικα κριτηρια ουτε ιδιαιτερη μεταχειρηση, διεκδικουμε ισες ευκαιριες.

Πριν γινει το πανεπιστημιο ολοι δηλωναν οτι ηθελαν δωρεαν παιδεια για να μπορουν και τα παιδια των φτωχων να σπουδαζουν. Σημερα βλεπουμε οτι εχουν βαλει 2000 λιρες διδαχτρα που τα παιρνεις πισω μονο αν περασεις ολα τα μαθηματα. Πως το βλεπεις αυτο;

Καταλαβαινω οτι πρεπει να κρατησεις ενα ψηλο επιπεδο για το πανεπιστημιο. Αλλα αυτο σε καμια περιπτωση δεν πρεπει να στραφει σε βαρος των φοιτητων που προερχονται απο φτωχες εισοδηματικες ταξεις. Ομως το συστημα για εξαιρεση απο τα διδακτρα δεν θα δουλεψει και θα δημιουργει αντικινητρα. Θα ηταν καλυτερα να εμπαινε κριτηριο η αναλογια της βαθμολογιας και οχι το αν κοπεις σ'ενα μαθημα. Τονιζω ομως οτι αυτο ειναι αδικο για τα παιδια των φτωχων εισοδηματικων ταξεων και ιδιαιτερα για τους ιδιους τους εργαζομενους φοιτητες. Εξαλλου δεν εχουν προνοησει την περιπτωση που καποιος φοιτητης μπορει να ασθενησει, πραγμα που σημαινει οτι μπορει να του στοιχισει και την χρονια.

Ακολουθησες τον κλαδο τουρκολογιας. Υπαρχουν ειδικα προβληματα σε αυτο το κλαδο;

Υπαρχει αρκετη προκαταληψη. Αρκετοι ειρωνευονται οσους παρακολουθουν αυτο το κλαδο. Αυτη η σωβινιστικη και εθνικιστικη νοοτροπια, συγγενων και φιλων τους, κανει καποιους, ιδιαιτερα λογω του νεαρου της ηλικιας τους, να προβληματιζονται. Μαλιστα καποιοι προβληματιζονται σοβαρα, γιατι να τους αποκαλουν "τουρκους". Δεν σημαινει οτι εισαι τουρκοφιλος αν μελετας τουρκολογια ή λες την Κωνσταντινουπολη, Ισταμπουλ.

Η ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΩΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Τον τελευταιο καιρο, στην Ν. Κυπρο, εχουμε βρεθει μπροστα σε μια αυξημενη αστυνομικη επιθεση εναντιον των ομοφυλοφιλων. Οι επιθεσεις αυτες δεν πρεπει να θεωρηθουν μεμονομενες περιπτωσεις που γινονται απο καποιους σαδιστες αστυνομικους που μισουν τους ομοφυλοφιλους. Στην πραγματικοτητα ταιριαζουν με τον πραγματικο ρολο της αστυνομιας, που ειναι να κτυπησει καθε τι που βαζει σε αμφισβητηση τις κυριαρχες ιδεες μεσα στην κοινωνια.

Για την ομοφυλοφιλια η κυριαρχη αποψη ειναι αυτη που λεει οτι η ομοφυλοφιλια ειναι ανωμαλια αντιθετη με τη φυση, που πρεπει να καταπολεμηθει.

Οι Μαρξιστες ειναι τελειως αντιθετοι με αυτη την αποψη. Ο Μαρξ και ο Εγκελς πιστευαν οτι μονο μια σοσιαλιστικη επανασταση μπορει ν' ανοιξει το δρομο για τη σεξουαλικη απελευθερωση και την ισοτητα. Ο Εγκελς στο βιβλιο του "Η καταγωγη της οικογενειας, της ατομικης ιδιοκτησιας και του κρατους" μπορεσε να εξηγησει για πρωτη φορα επιστημονικα τις ριζες της σεξουαλικης καταπιεσης. Σκοπος του ηταν να δειξει οτι η σεξουαλικη καταπιεση δεν ειναι μια διαρκης κατασταση που υπηρχε παντοτε μεσα σε ολες τις ανθρωπινες κοινωνιες, αλλα οτι προκειται για μια κατασταση η οποια αναπτυσσεται αναλογα με τον τροπο οργανωσης της κοινωνιας.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑΞΗ

Η οικογενεια ειναι τοσο αρρηκτα δεμενη με τις ταξικες κοινωνιες, τη γυναικεια καταπιεση και τη καταπιεση των ομοφυλοφιλων που μπορει να καταργηθει μονο με τη καταργηση της ταξικης κοινωνιας και την επικρατηση της σοσιαλιστικης κοινωνιας. Ο καπιταλισμος σαν οικονομικο συστημα στηριζεται πανω στην αδιακοπη παραγωγη εργατων. Αυτοι που ελεγχουν το συστημα βλεπουν την οικογενεια σαν τον καλυτερο τροπο ανανεωσης της εργατικης ταξης με το λιγοτερο γι' αυτους κοστος. Η οικογενεια χρειαζεται για την αναπαραγωγη της μελλοντικης γενιας εργατων, και αυτο δεν σημαινει μονο οτι πρεπει να εξασφαλιζεται η γεννηση παιδιων, αλλα και οτι τα παιδια αυτα πρεπει να εκπαιδευτουν με τετοιο τροπο ουτως ωστε να γινουν μια συντηρητικη, υγιης σχετικα μορφωμενη και πειθαρχημενη εργατικη δυναμη.

Αυτους ακριβως τους θεσμους βαζει σε αμφισβητηση η υπαρξη του ομοφυλοφιλου ερωτα. Η ομοφυλοφιλια προκαλει την αποψη που λεει οτι η μονογαμικη οικογενεια ειναι ο μονος δυνατος τροπος ζωης, καθως και την αποψη που λεει οτι η ερωτικη πραξη εχει σαν αποκλειστικο σκοπο την αποκτηση παιδιων. Η σεξουαλικοτητα μεσα στον καπιταλισμο καταντα να μην ειναι προσωπικο ζητημα του καθε ατομου, αλλα ενα δημοσιο ζητημα που ρυθμιζεται απο το κρατος και καθοδηγηται απο θεσμους οπως η εκκλησια. Το κρατος επιβαλλει νομους που κανουν την ομοφυλοφιλια ποινικο αδικημα, καθοριζει τι ειναι "ομαλο" και "φυσιολογικο" και κτυπα καθε αποκλιση απο τους κυριαρχους θεσμους.

Δεν ειναι περιεργο που αυτες οι επιθεσεις γινονται πιο εντονες οταν η οικονομικη κριση των αστων βαθαινει. Τωρα γινεται πιο σημαντικος στοχος και το δυναμωμα μεσα στην εργατικη ταξη του συντηρητισμου, που θα την εμποδισει να αντισταθει στις επιθεσεις εναντια στο βιωτικο της επιπεδο. Γινεται ακομα πιο σημαντικη καθε μορφη διασπασης της εργατικης ταξης, απο εθνικη (ξενοι και ντοπιοι εργατες) ως την διασπαση αναμεσα σε «φυσιολογικους» και «μη φυσιολογικους». Στην Ν. Κυπρο βλεπουμε περα απο τη αυξηση της καταστολης, τη διατηρηση ενος παναρχαιου νομου που ποινικοποιει τη ομοφυλοφιλια και που χρονολογειται απο το 1885. Ο νομος αυτος επιβληθηκε απο τη βασιλισσα Βικτωρια και εφαρμοστηκε στην Κυπρο οταν εγινε αγγλικη αποικια. Οταν η κυβερνηση εκανε μια προσπαθεια να εναρμονισει τη νομοθεσια με την υπαρχουσα στις χωρες της ΕΟΚ, αντεδρασε η εκκλησια, ακριβως οπως αντιδρα στην νομιμοποιηση των εκτρωσεων. Βεβαια το 1974 η εκκλησια δεν ειχε κανενα προβλημα να κανει τα στραβα ματια για να γινουν εκτρωσεις στις κοπελες που βιαστηκαν απο τους Τουρκους. Ο λογος ηταν απλος, οι "μπασταρδοι" του Αττιλα ηταν ανεπιθυμητοι μεσα στην ελληνοκυπριακη κοινωνια. Σημερα αν μια κοπελα βιαστει απο καποιο ελληνοκυπριο, ποιος θα της αναγνωρισει το δικαιωμα να απαλλαγει απο το παιδι του βιαστη της;

Η Κυπριακη Δημοκρατια ειναι η μονη χωρα μελος του Ευρωπαικου Συμβουλιου που δεν κατηργησε ακομα την αντιομοφυλοφιλη νομοθεσια. Μπορει βεβαια μετα τη προσφυγη του Μοδινου στο Συμβουλιο της Ευρωπης, ο Γενικος Εισαγγελεας να δηλωσε κατηγορηματικα: "Η αντιομοφυλοφιλη νομοθεσια στη Κυπρο ειναι ενα νεκρο γραμμα και δεν προκειται να γινονται διωξεις εναντιον ομοφυλοφιλων ατομων". Οι περιπτωσεις ομως των ομοφυλοφιλων που ξυλοκοπηθηκαν απο την αστυνομια απλα και μονο γιατι περπατουσαν στη παραλια ή γιατι κοιταγαν βιτρινες μας αποδεικνυουν το αντιθετο.

Δεν υπαρχουν ριζικες βραχυπροθεσμες λυσεις ή ατομικες λυσεις στην καταπιεση των ομοφυλοφιλων μεσα στον καπιταλισμο. Κλασικο παραδειγμα για αυτο ειναι οι ΗΠΑ, οπου η σχετικη φιλελευθεροποιηση που κερδιθηκε με τους αγωνες των μαυρων των γυναικων και των ομοφυλοφιλων τις δεκαετιες του '60 και του '70 εδωσε με την εμφανιση της κρισης του αμερικανικου καπιταλισμου την θεση της στον συντηρητισμο της «νεας δεξιας».

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Η Μαρξιστικη ομως παραδοση εχει απαντηση στο ζητημα της σεξουαλικης καταπιεσης. Το Δεκεμβριο του 1917, δυο μηνες μετα την επανασταση, οι Μπολσεβικοι καταργησαν ολους τους νομους που ποινικοποιουσαν την ομοφυλοφιλια. Παραλληλα ενθαρρυναν εναλλακτικες μορφες της οικογενειας για να καταστρεψουν την υλικη βαση της γυναικειας καταπιεσης. Δημιουργησαν δημοσιες καντινες, πλυντηρια, εστιατορια, νηπιοκομικους σταθμους για να βοηθησουν τις γυναικες να ξεφυγουν απο τα δεσμα του νοικοκυριου. Ολα αυτα εγιναν στη πιο φτωχη, στη πιο καθυστερημενη τοτε χωρα της Ευρωπης και εδειξαν πως πραγματικα μπορει να λειτουργησει μια σοσιαλιστικη κοινωνια, και πως μπορει να κτυπησει τις ριζες της σεξουαλικης καταπιεσης.

Ομως η εγκαθιδρυση του Σταλινισμου κτυπησε ολα οσα κερδισε η Οκτωβριανη Επανασταση, και πολεμησε τη σεξουαλικη απελευθερωση. Η ομοφυλοφιλια ξαναποινικοποιηθηκε και χιλιαδες ομοφυλοφιλοι καταδικαστηκαν και κλειστηκαν σε στρατοπεδα συγκεντρωσης. Τα σταλινικα κομματα με την αναλογη αντιμετωπιση τους, εθαψαν τη θεωρια του σοσιαλισμου απο τα κατω, το σοσιαλισμο σαν προιον των αγωνων της εργατικης ταξης και τη παλη για απελευθερωση.

Ο αγωνας εναντια στην καταπιεση των ομοφυλοφιλων ειναι μερος του αγωνα για τη καταργηση της καπιταλιστικης κοινωνιας, και των ρολων που καθοριζει σε αντρες και γυναικες.

Συγχρονως η ταξικη παλη για τον σοσιαλισμο ειναι η μονη που μπορει να κανει τους εργατες ικανους, οχι μονο να παλεψουν για την ανατροπη του καπιταλισμου αλλα και να εκπαιδευτουν για να ξεφορτωθουν ολα τα «σκουπιδια του παρελθοντος», οπως χαρακτηρισε ο Μαρξ τις ιδεες και τις προκαταληψεις που τους φορτωσε η αστικη ταξη.

Το 1884 ο Εγκελς εγραφε οτι "Αυτο που μπορουμε τωρα να υποθεσουμε για τη ρυθμιση των σεξουαλικων σχεσεων, υστερα απο τη καταργηση της κεφαλαιοκρατικης παραγωγης, εχει κυριως αρνητικο χαρακτηρα , περιοριζεται σε οτι προκειται να λειψει". Αυτο ομως που ειναι σιγουρο ειναι οτι οι γενιες που θα μεγαλωσουν μεσα στη σοσιαλιστικη κοινωνια θα μπορουν ελευθερα να διαλεγουν τις προσωπικες και ερωτικες τους σχεσεις χωρις προκαταλειψεις και φοβιες.

Υπαρχουν πολλα που μπορουν να γινουν ομως ακομα και σημερα. Οι ιδιοι οι ομοφυλοφιλοι αλλα και οι σοσιαλιστες εργατες και οι νεολαιοι πρεπει να παλεψουν απο τωρα εναντια στην καταπιεση των ομοφυλοφιλων, οπως πρεπει να παλεψουν εναντια στην καταπιεση των γυναικων και των εθνικων και κοινωνικων μειονοτητων. Σημερα στην νοτια Κυπρο πρεπει να κινητοποιηθουμε για να καταργηθει ο αντιδραστικος νομος που κανει την ομοφυλοφιλια ποινικο αδικημα, και εναντια στην αστυνομικη βια και τις διακρισεις σε βαρος των ομοφυλοφιλων.

Μαρια Ρωσσιδου

εργατικη δημοκρατια

ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΞΑΝΑΒΓΑΙΝΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΥΠΟΝΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Τα φασιστικα κομματα και οι ρατσιστικες συγκρουσεις ειναι πια καθημερινο φαινομενο σε πολλες χωρες της Ευρωπης. Στην Γαλλια, το φασιστικο κομμα του Λεπεν εχει αυξησει απειλητικα τα εκλογικα ποσοστα του, και εχει φτασει τα 100.000 μελη. Στην Αυστρια, το Βελγιο, την Ιταλια, τη Νορβηγια ξαναεμφανιζονται φασιστικα κομματα. Στην Γερμανια οι ναζιστικες συμμοριες πραγματοποιουν καθημερινα επιθεσεις εναντιων των μεταναστων.

Στην Κυπρο ολα αυτα τα βλεπουμε απο τους δεκτες της τηλεορασης και νομιζουμε οτι ειναι πολυ μακρια μας. Κι ομως αν ριξει καποιος μια ματια ενα γυρω θα δει σε τοιχους σχολειων και γεφυρια συνθηματα οπως: «εμαστε παιδια του Χιτλερ» , αγκυλωτους σταυρους καθως και «ΕΟΚΑ Β», «Γριβας». Πλαϊ - πλαϊ με αυτα γραφονται και τα σωβινιστικα συνθηματα οπως «Κυπρος Ελληνων Χριστιανων» και « η Κυπρος ειναι ελληνικη».

οικονομικη κριση

Το φαινομενο του φασισμου ερχεται ξανα στο προσκηνιο οχι τυχαια αλλα γιατι σημερα το καπιταλιστικο συστημα βρισκεται ξανα σε βαθια κριση. Η οικονομικη κριση κτυπα ανελεητα τον καπιταλισμο παγκοσμια και του προκαλει απαισιες αναγουλες. Ολες οι κυβερνησεις εφαρμοζουν μετρα αντιμετωπισης της κρισης, κτυπωντας το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων. Εκατομυρια ανεργοι στιβαζονται στην Ευρωπη και αλλοι τοσοι ζουν κατω απο το οριο φτωχειας. Οι κοινωνικες παροχες μειωνονται ή καταργουνται.

Η εργατικη ταξη ομως δεν μενει απαθης. Η αντιδραση των εργαζομενων παγκοσμια ειναι πολλες φορες δυναμικη. Τον περασμενο Μαη στην Γερμανια εγιναν οι μεγαλυτερες απεργιες που εχουν να γινουν εδω και 40 χρονια. Στην Ελλαδα οι εργαζομενοι εκαναν τον Μητσοτακη να νιωθει ταρακουνηματα στην καρεκλα που καθεται. Πριν λιγες μερες η εργατικη ταξη της Ιταλιας διαδηλωνε δυναμικα εναντια στην λιτοτητα που θελει να επιβαλει η κυβερνηση.

Μπροστα σε αυτο το σκηνικο οι αστοι πολιτικοι, παρολο που μπορει να μη πολυσυμπαθουν τους «εξτρεμιστες» φασιστες, ωστοσο προσπαθουν να ελεγξουν το εργατικο κινημα με μια ιδεολογια που δεν διαφερει πολυ απο αυτες που εφαρμοσαν οι Χιτλερ και Μουσολινι: την απογοητευση που σπερνει η ανεργια στην εργατικη ταξη και την νεολαια, τη στρεφουν εναντια στους ξενους εργατες παρουσιαζοντας τους σαν την αιτια της μιζεριας τους.

Παρα τις δηλωσεις τους, δεν μπορουν αλλα και ουτε θελουν ιδιαιτερα να πολεμησουν αποτελεσματικα την ανοδο του φασισμου. Για αυτο το σκοπο, διακινδυνευουν ακομα και να οδηγησουν την ανθρωποτητα ξανα στην βαρβαροτητα του φασισμου.

η "μικρη" Κυπρος

Η νοτια Κυπρος εφαρμοζει τα ιδια ρατσιστικα μετρα οπως οι χωρες της ΕΟΚ εναντια στους ξενους εργατες. Καθημερινα γινονται μαζικες απελασεις. Η κυβερνηση και οι εργοδοτες μπορει να θελουν τους ξενους εργατες σαν φτηνο εργατικο δυναμικο, αλλα θελουν συγχρονως να αποσπασουν την προσοχη της εργατικης ταξης απο τον πραγματικο της εχθρο, και να την διασπασουν με την ιδεολογια του «κυπριος» και «ξενος». Ετσι το ριχνουν στον ρατσισμο, ο οποιος δυστυχως ενισχυεται και απο τις συντεχνιες. Παρουσιαζουν τους ξενους εργατες σαν αυτους που μας κλεβουν τις δουλιες και ριχνουν τα μεροκαματα, τους χαρακτηριζουν «εγκληματικα στοιχεια», «διακινητες ναρκωτικων», «τριτος αττιλας». Αληθεια ποσο διαφερουν ολα αυτα απο τις δηλωσεις του φασιστα Λεπεν για τους ξενους εργατες;

Μαζι με τους ξενους εργατες, θελουν να διωξουν και τους εποικους, τους μεταναστες απο την Τουρκια, Και εδω δεν λειπουν τα ρατσιστικα επιθετα: βρωμιαριδες, καθυστερυμενοι, με αλλη «κουλτουρα».

Εκτος ομως απο το ρατσισμο, στην πολιτικη αρενα των ε/κ αστων εξεχουσα θεση εχει και ο σωβινισμος. Η επισημη πολιτικη κι ολοι οι «ενδοτικοι» ειναι υποχρεωμενοι να ριχνουν τους τονους του εθνικισμου, για να μπορεσουν να υπογραψουν μια λυση στο κυπριακο. Ομως εχουν σαν λαβαρο την «μη πολωση» και την «εθνικη ομοψυχια». Ετσι ανοιξαν το δρομο σε ακροδεξια στοιχεια της ΕΟΚΑ Β' να βγουν απο το περιθωριο και να επιβαλουν πολλες φορες την αποψη τους,οπως με το κλεισιμο του προγραμματος «Χωρις Πλαισια». Η κυβερνηση της επαναπροσεγγισης του Βασιλειου αποφυλακισε τον τουρκοφαγο Σαμψων, ο οποιος επανεκδιδει παλι την εφημεριδα «Μαχη» μετα απο εισφορες «φιλων».

Αυτο το κλιμα επετρεψε στα απορριπτικα κομματα, την εκκλησια και διαφορους περιθωριακους σωβινιστες να προσελκυσουν στις ιδεες τους νεολαιους, γυναικες, και κοσμο που καθε αλλο παρα τον συμφερουν οι αντιδραστικες αποψεις τους. Κι αυτο, γιατι καλεσαν τον κοσμο σε αυτοδραση δινοντας τους την ψευδαισθηση οτι κανουν κατι οι ιδιοι εναντια στο κατεστημενο και την κυβερνηση. Εκφρασαν με λιγα λογια την αγανακτηση της νεολαιας, των γυναικων και οσων καταπιεζονται απο τις πιεσεις του συστηματος: ανεργια, καταστολη, συντηρητισμος.

αντισταση

Σημερα στην Ευρωπη χιλιαδες αγωνιστες μπαινουν σε δραση εναντια στους φασιστες. Εχουν συνειδητοποιησει οτι ο φασισμος δεν ειναι απλα μια επιθεση εναντια στις μειονοτητες, ειναι μια μετωπικη επιθεση εναντια στην εργατικη ταξη, που μαζι της ξαναφερνει την βαρβαροτητα των Χιτλερ και Μουσολινι.

Τον περασμενο Γεναρη 100.000 διαδηλωσαν στο Παρισι εναντια στο «Εθνικο Μετωπο». Απο τοτε, τουλαχιστον 50.000 κατεβηκαν σε διαδηλωσεις σε διαφορες πολεις με στοχο να εμποδισουν εκδηλωσεις φασιστων. Τον περασμενο μηνα στη πολη Rostock 20.000 διαδηλωσαν εναντια στις επιθεσεις των φασιστικων συμμοριων εναντια σε καταυλισμο προσφυγων.

Στην νοτια Κυπρο τα νερα φαινονται ησυχα, και η φασιστικη απειλη περιορισμενη σε καποια συνθηματα στους τοιχους. Ομως η οικονομικη κριση εδειξε τα πρωτα σημαδια. Το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων πεφτει. Ημια φορολογια ακολουθει την αλλη με αποκορυφωμα τον ΦΠΑ. Οι εργοδοτες απειλουν με καταργηση της ΑΤΑ. Οι περισσοτερες συμβασεις εκλεσαν με 3% - 4%, μειον 2% οταν σκεφτεις το 5% ΦΠΑ και τις τιμες που ανεβηκαν στα υψη. Η αστυνομικη καταστολη εγινε πιο εντονη ενατια στην εργατικη ταξη και τη νεολαια. Οι μαθητες πιεζονται ασφυκτικα απο τα μαθηματα, τις ενιαιες εξετασεις και το πανεπιστημιο εγινε ονειρο απιαστο για τους πιο πολλους. Οσο και αν φαινεται απομακρυσμενη η ανεργια, η κυπριακη οικονομια ειναι βασικα τοσο μικρη και εξαρτημενη απο τους ανεμους που πνεουν στην παγκοσμια αγορα, που η σημερινη ελλειψη εργατικου δυναμικου μπορει να μετατραπει ξαφνικα σε μαζικη ανεργια. Στο μεταξυ, η πολιτικη ολων των κομματων, η προπαγανδα εναντια στους «απολιτιστους» εποικους, τους ξενους εργατες, η ανοχη που για χαρη της «μη πολωσης», δειχνουν στους σωβινιστες και τους εοκαβητατζηδες, εχουν προλειανει τον δρομο για τις φασιστικες ιδεες, και εχουν επιτρεψει το ριζωμα σωβινιστικων οργανωσεων, που πολυ ευκολα μπορουν να μετατραπουν σε φασιστικες οταν το επιτρεψουν οι συνθηκες.

Αν δεν υπαρξει ο αντιθετος πολος, ο αριστερος μαχητικος πολος που θα τραβηξει την εργατικη ταξη και την νεολαια απο την απογοητευση και αγανακτηση τοτε ο δρομος προς τον φασισμο δεν θα ειναι και πολυ μακρια.

Οι αγωνιστες της εργατικης ταξης και της νεολαιας εχουν μπροστα τους το καθηκον να τσακισουν αυτη την απειλη, να σκοτωσουν το φιδι πριν αυτο βγει απο το αυγο.

Αυτο που μπορει να φραξει το δρομο στο φασισμο ειναι η δημιουργια ενος αντισωβινιστικου-αντιρατσιστικου κινηματος που θα ειναι στηριγμενο στην εργατικη ταξη και τη νεολαια, βασισμενο στις συντεχνιες στα εργοστασια τα γραφεια και τα σχολεια, που να παλεψει εναντια στα εθνικιστικα και ρατσιστικα σχεδια της αρχουσας ταξης. Ενα κινημα που να παλευει για την υπερασπιση των Τ/Κ του νοτου που ξυλοφορτονωνται απο την αστυνομια, εναντια στους εξοπλισμους και την «εκτακτη εισφορα για τήν αμυνα», εναντια στις αντικατοχικες πορειες και τα σωβινιστικα συλλαλητηρια. Ενα κινημα που να αντιστεκεται στην αστυνομικη καταστολη και βια που το αστικο κρατος εφαρμοζει εναντια στην εργατικη ταξη, που να αγωνιζεται για τα δικαια των εργατων και νεολαιων εναντια στην λιτοτητα και εντατικοποιηση της ζωης μας. Ενα κινημα που να υπερασπιζεται το δικαιωμα των ξενων εργατων να δουλευουν μαζι μας ειτε ειναι Αραβες ειτε ειναι Σλαβοι ή Τουρκοι.

Μια τετοια πολιτικη κατευθυνση μονο η επαναστατικη αριστερα μπορει να δωσει. Γιαυτο το δυναμωμα της σημαινει δυναμωμα της αντιστασης εναντια στο φασισμο.

Δημητρα Χριστοδουλου

Το παρακατω κειμενο ειναι αναδημοσιευση απο την εφημεριδα της αδελφης οργανωσης της "Εργατικης Δημοκρατιας" στη Γερμανια, της SAG (Sozialistische Arbeiter Grouppe). Η SAG μαζι με αλλες οργανωσεις καλεσε και οργανωσε τις αντιφασιστικες διαδηλωσεις στο Rostock. Στη μεγαλη διαδηλωση στις 29 Αυγουστου κατεβηκε με ενα δυναμικο μπλοκ κατω απο το συνθημα "Σταματηστε τους ΝΑΖΙ ΤΩΡΑ". Οι συντροφοι σε αυτη τη διαδηλωση πουλησαν 200 εφημεριδες και 50 μπροσουρες της μεταφρασης "Ποτε ξανα φασισμος" (κυκλοφορει και στα ελληνικα απο τις εκδοσεις Εργατικη Δημοκρατια). Τουλαχιστον τα μισα απο αυτα αγοραστηκαν απο κατοικους του Rostock που στεκονταν κατα μηκος του δρομου απο οπου περνουσε η διαδηλωση.

Για δυο συνεχομενα βραδια το ασυλο, οπου στεγαζονται οι προσφυγες μεχρι να εξεταστουν οι αιτησεις τους για πολιτικο ασυλο, δεχτηκε επιθεσεις με πετρες και βομβες μολοτωφ απο φασιστες. Οι φασιστες εμψυχωνονταν απο ενα μεγαλο οχλο που ειχε ενθαρρυνθει απο τα ρατσιστικα επιχειρηματα στην ολη συζητηση για το περιορισμο του πολιτικου ασυλου απο την κυβερνηση. Μετα απο την επιθεση οι προσφυγες μεταφερτηκαν σε ενα μικρο μερος κοντα στο Rostock.

Την τριτη νυκτα οι φασιστες εβαλαν φωτια σε μια στεγη Βιετναμεζων, που βρισκοταν ακριβως διπλα απο το ασυλο των προσφυγων. Μολις που διεφυγαν τον θανατο.

Αυτες οι επιθεσεις δεν ηταν αυθορμητες αλλα εχουν σχεδιαστει και οργανωθει απο φασιστικες οργανωσεις που δρουν σ'ολη τη Γερμανια. Η συγκεκριμενη επιθεση εχει συντονιστει μεσω ασυρματου απο τον ηγετη των φασιστων του Αμβουργου. Μηνες πριν στο Rostock ο κοσμος καλειτο μεσω ραδιοφωνικων εκπομπων "να κτισει" μια πρωτοβουλια πολιτων εναντια στους προσφυγες.

Το ιδιο βραδυ μετα τις φασιστικες επιθεσεις εγινε μια αυθορμητη αντιφασιστικη διαδηλωση μπροστα απο το ασυλο απο 200 ατομα. Την βδομαδα που ακολουθησε καλεστηκε εκδηλωση και πορεια διαμαρτυριας απο τοπικους συνδεσμους με συμμετοχη 3000 ατομων. Το αποκορυφωμα ηταν μια διαδηλωση 20,000 στις 29 Αυγουστου. Καλεστηκε απο διαφορους συνδεσμους, ενωσεις (χριστιανοι, πρασινοι), πολλες αντιφαστικες ομαδες και το SAG.

Οι πραγματικοι και μοναδικοι υπευθυνοι για την ρατσιστικη τρομοκρατια ειναι η κυβερνηση που δημιουργησε τις συνθηκες που προκαλεσαν το πογκρομ εναντια στους ξενους.

Το κεντρικο ασυλο υποδοχης προσφυγων στο Rostock, σκοπιμα εχει παραμεληθει απο την κυβερνηση. Λογω ελλειψης χωρου οι προσφυγες ειναι αναγκασμενοι να κατασκηνωνουν μπροστα απο το ασυλο, σ'ενα χωραφι, στην μεση ενος κατοικημενου τετραγωνου. Εξαιτιας της ελλειψης υγειονομικων εγκαταστασεων ηταν αναγκασμενοι "να κανουν τις αναγκες τους πισω απο τους θαμνους". Ετσι καλιεργηθηκε στους κατοικους η εντυπωση οτι οι προσφυγες ειναι "βρωμιαρηδες".

Ζουν σε τοσο αθλιες συνθηκες που μερικοι απ'αυτους δεν εχουν καμια αλλη διεξοδο παρα να κλεβουν.

Η αθλια στρατοπεδευση των προσφυγων και η ρατσιστικη μεταχειρηση τους απο το κρατος, δημιουργησαν το εδαφος για να αναπτυχθουν συγκρουσεις με τους κατοικους του Rostock.

Η ρατσιστικη προπαγανδα των μεσων ενημερωσης που τονιζε οτι οι προσφυγες ειναι ξενο σωμα, το ρατσιστικο στερεοτυπο για κλεφτες τσιγγανους και για βιαστες μουσουλμανους εστρεψε την δυσαρεσκεια του κοσμου για την ολο και μεγαλυτερη μιζερια του εναντια στους προσφυγες.

Η μεγαλη διαδηλωση στο Rostock, στις 29 Αυγουστου, εναντια στο ρατσισμο και φασισμο ηταν μια μεγαλη επιτυχια του αντιφασιστικου κινηματος. Οι επιθεσεις των φασιστων και οι αντιδιαδηλωσεις, δημιουργησαν την αναγκη σε μια ολο και μεγαλυτερη μειοψηφια για συζητηση και επιχειρηματα πανω στο θεμα φασισμου-ρατσισμου.